

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 15. maj 2018

Sag 33/2018

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Henrik Dupont Jørgensen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Nykøbing Falster den 11. maj 2017 og af Østre Landsrets 23. afdeling den 16. november 2017.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Thomas Rørdam, Marianne Højgaard Pedersen, Poul Dahl Jensen, Kurt Rasmussen og Jens Kruse Mikkelsen.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om, at han idømmes en tidsbestemt straf af fængsel i ikke over 3 år.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Ts tidligere straffe fremgår af byrettens dom. Vestre Landsrets ankedomme af 3. december 1997 og 26. juni 2001, hvor han blev idømt henholdsvis 10 måneder og 2 års fængsel for bl.a. voldtægt, angik voldtægter begået mod tidligere samlever. I dommen fra 2001 blev han ud over voldtægt tillige dømt for anden kønslig omgængelse end samleje under tvang samt for trusler om vold mod den tidligere samlever. Ved Højesterets anke af 13. januar 2004 blev han idømt 2 år og 6 måneders fængsel for bl.a. at være trængt ind i en kvindes hjem og forsøgt at voldtage hende, mens hun sov. Dette voldtægtsforsøg blev begået i 2002 mindre end 1

måned efter, at han blev løsladt efter afsoning af den seneste straf for voldtægt. Vestre Landsrets ankedom af 25. oktober 2011 angik bl.a. en række trusler mod en tidligere samlever. Ved dom af 1. februar 2012 fra Retten i Horsens, hvor han blev idømt 2 år og 6 måneders fængsel for grov vold, frihedsberøvelse og trusler, blev han fundet skyldig i at have opsøgt en tidligere samlever på dennes adresse og tildelt hende flere knytnæveslag i hovedet og på kroppen, hvorefter han med håndjern lænkede hende fast til vandtilførslen til et toilet, hvor han yderligere tildelte hende slag og spark på kroppen. Herefter trak han hende hen til sin bil, hvor han med håndjernene lænkede hende fast inde i bilen, mens han kørte rundt med hende og tildelte hende slag i hovedet og på kroppen.

Anbringender

T har anført navnlig, at der ikke er grundlag for at idømme ham forvaring. Lovgivningsmagten havde ved den ændring af straffelovens § 70, der blev gennemført ved lov nr. 274 af 15. april 1997, alene til hensigt at foretage en mindre lempelse af betingelserne for anvendelse af forvaring i sager om grove seksualforbrydelser, navnlig seksualforbrydelser mod børn. Der må fortsat tages hensyn til den belastning, som er forbundet med tidsubestemt frihedsberøvelse.

De seksualforbrydelser, der er til prøvelse i denne sag, er ikke af en sådan grovhed, at de kan begrunde forvaring. Der må lægges vægt på, at forholdene er begået i et parforhold, at de først blev anmeldt efter 2½ måned, at samlivet mellem parterne fortsatte, og at der ikke er konstateret skader på forurettede.

Heller ikke i lyset af de tidligere seksualforbrydelser, han har begået, er der grundlag for at idømme ham forvaring. Ved ændringen af straffelovens § 70 i 1997 blev ordet ”navnlig” udeladt i forbindelse med ”oplysninger om tidligere kriminalitet” i det nye stk. 2. Oplysninger om tidligere kriminalitet kan derfor ikke tillægges samme betydning ved vurderingen af, om der er grundlag for forvaring efter straffelovens § 70, stk. 2, som efter stk. 1. De seksualforbrydelser, som han er straffet for forud for denne sag, er senest begået i 2002 og kan derfor ikke tillægges særlig betydning. Der er således i realiteten tale om et førstegangstilfælde. Som i UfR 2017.2531 H og UfR 2017.2558 H må det derfor kræves, at de begåede forhold og oplysningerne om hans person ”i særlig høj grad giver grundlag for”, at forvaring er påkrævet.

Forholdene i denne sag kan ikke i sig selv og heller ikke sammen med hans tidligere domme begrunde forvaring.

Overgrebene er ikke begået mod tilfældige, ham ubekendte personer. Den fare, han frembryder, er derfor ikke af en så generel karakter, at forvaring er påkrævet, jf. herved UfR 2013.91 V og UfR 2012.998 V. Det forhold, at forurettede fortsatte samlivet med ham efter voldtægterne, understøtter, at forurettede ikke vurderede, at han var farlig.

Idømmelse af forvaring er uproportional i lyset af varigheden af den fængselsstraf, som han alternativt kan forventes at blive idømt. Han bør derfor idømmes en tidsbestemt straf af fængsel i ikke over 3 år.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at betingelserne for forvaring efter straffelovens § 70, stk. 2, er opfyldt. T er fundet skyldig i to tilfælde af fuldbyrdet voldtægt, og Retslægerådets udtalelse viser, at han frembryder en væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og denne fare er af mere generel karakter. En tidsbestemt fængselsstraf vil ikke være tilstrækkelig til at forebygge denne risiko, hvorfor forvaring er nødvendig.

T er tre gange tidligere dømt for voldtægt eller forsøg herpå, og det kan ved farevurderingen ikke tillægges afgørende betydning, at der er gået nogen tid, siden han sidst blev dømt for ligeartet kriminalitet. De mellemliggende domme fra 2011 (trusler om vold) og navnlig dommen fra 2012 (grov vold, frihedsberøvelse og trusler) må endvidere tillægges en vis vægt, jf. vurderingen i den retspsykiatriske erklæring.

Hensigten bag den ændring af straffelovens § 70, der blev gennemført ved lov nr. 274 af 15. april 1997, var at lempe betingelserne for idømmelse af forvaring i sager om voldtægt og andre alvorlige seksualforbrydelser. Forvaring kan således også kan komme på tale ved anden dom eller i nogle tilfælde allerede ved første dom, hvis den pågældende er tiltalt for grove seksualforbrydelser, og der efter oplysningerne om tiltaltes person er en betydelig risiko for gentagelse, som bør forhindres. Lempelsen indebærer ikke, at retten er afskåret fra at tillægge tidligere domme for seksualforbrydelser betydelig vægt ved vurderingen af, om farlighedskravet er opfyldt.

Uanset at de aktuelle voldtægter ikke i sig selv kunne begrunde forvaring, hvis der var tale om et førstegangstilfælde, må der – i lyset af de lægelige vurderinger og de tidligere domme, navnlig dommene vedrørende seksualforbrydelser – antages at være en betydelig risiko for gentagelse, som bør forhindres.

Det kan ved farevurderingen ikke tillægges betydning, at T har begået de aktuelle voldtægter mod sin samlever. Det skal heller ikke tillægges betydning, at forurettede efter voldtægterne ikke ophævede samlivet. Realiteten er da også, at hun forlod det fælles hjem i nogle dage umiddelbart efter, at den første voldtægt var begået, og at hun i øvrigt har forklaret, at hun, da hun kom tilbage til hjemmet, bad tiltalte om at finde sin egen bolig, at hun bad ham sove i et andet værelse, og at hun talte ham efter munden, fordi hun var bange for ham.

Hvis betingelserne for forvaring ikke findes opfyldt, bør straffen fastsættes til ubetinget fængsel i ikke under 4 år.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om betingelserne i straffelovens § 70, stk. 2, for at dømme T til forvaring er opfyldt.

T er ved landsrettens dom fundet skyldig i to tilfælde af voldtægt af en kvinde, han i en periode boede hos og samlevede med. Overgrebene fandt sted den 2. april og igen den 15. april 2016. Han er endvidere dømt for vold mod hende i form af skub, halsgreb, slag i ansigtet og på kroppen og spark på kroppen begået forud herfor den 16. marts 2016. Han er også dømt for efter sin fraflytning at have udsat hende for trusler, tyveri, hærværk og ulovlig indtrængen, der er bedømt som et væsentligt virkemiddel i hans længerevarende chikane af hende.

Efter straffelovens § 70, stk. 2, nr. 1, kan en person dømmes til forvaring, hvis han findes skyldig i voldtægt eller anden alvorlig seksualforbrydelse eller i forsøg herpå. De to fuldbårde voldtægter, som T er dømt for, opfylder dette krav.

Spørgsmålet er herefter, om det efter karakteren af de begåede forhold og oplysningerne om Ts person, herunder om tidligere kriminalitet, må antages, at han frembyder væsentlig fare for

andres liv, legeme, helbred eller frihed, og om anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare, jf. § 70, stk. 2, nr. 2 og 3.

T er i en periode på ca. 30 år straffet gentagne gange. Hovedparten af dommene angår vold og trusler, og i tre tilfælde er han dømt for voldtægt eller forsøg herpå. Han blev i 1997 idømt 10 måneders fængsel for voldtægt af sin tidligere samlever. I 2001 blev han idømt fængsel i 2 år for voldtægt, anden kønslig omgængelse end samleje under tvang samt for trusler om vold også mod en tidligere samlever. Han blev i 2004 idømt 2 år og 6 måneders fængsel for forsøg på voldtægt begået i 2002. I 2011 blev han dømt for bl.a. en række trusler mod en tidligere samlever. Han blev i 2012 idømt 2 år og 6 måneders fængsel for grov vold, frihedsberøvelse og trusler mod en tidligere samlever. Han blev fundet skyldig i at have lænket hende med håndjern til toilettet og efterfølgende under frihedsberøvelsen at have fastlænket hende inde i bilen og herunder truet, slået og sparket hende.

Det fremgår af den retspsykiatriske erklæring, at T bl.a. er præget af ringe affekt- og adfærdskontrol, især over for kvinder, og at han med stor sandsynlighed er seksuelt afvigende med et behov for at dominere kvinder og for at afreagere på indre spændingstilstande gennem voldtægt.

Retslægerådet har udtalt, at T er omfattet af straffelovens § 69, men at der ikke kan peges på foranstaltninger efter § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlige end straf for at forebygge yderligere lovovertrædelser. Retslægerådet har endvidere udtalt, at T i lyset af den tidligere og nu begåede kriminalitet samt af hans personlighedsmæssige egenart frembryder en sådan væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at anvendelse af forvaring i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge denne fare.

På baggrund af karakteren af de nu begåede seksualforbrydelser sammenholdt med oplysningerne om Ts person, herunder Retslægerådets udtalelse samt omfanget og karakteren af hans tidligere kriminalitet, tiltræder Højesteret, at også betingelserne i straffelovens § 70, stk. 2, nr. 2 og 3, er opfyldt.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

T har fortsat været fængslet under anken.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

DOM

Afsagt den 16. november 2017 af Østre Landsrets 23. afdeling
(landsdommerne Bodil Dalgaard Hammer, Gunst Andersen og Niels Fenger
med nævninger).

23. afd. N nr. S-1412-17:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. ...)

(advokat Michael Johan Jørgensen, besk.)

Retten i Nykøbing Falsters dom af 11. maj 2017 er anket af T med påstand om frifindelse,
subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

F har nedlagt påstand om stadfæstelse af byrettens bestemmelse om tortgodtgørelse og erstatning.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men ikke fremsat bemærkninger til kravets størrelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne F, A, C og E.

De i byretten af vidnerne politiassistent B, D, G, H, I, J, K og L afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har forklaret, at det var F, der opfordrede ham til at flytte ind hos hende. Det gik fra starten dårligt mellem ham og F, så han begyndte at lede efter en anden bolig. Det var F, der gerne ville have sex med ham. Han var utilfreds med, at F omtalte relationen til ham over for

venner og bekendte. F vidste alt om ham, før han flyttede ind. Det kunne læses på internettet og herunder facebook, at han havde været straffet tidligere.

Han har haft krævende jobs og er gammel sportsmand, hvilket ikke er foreneligt med et alkoholmisbrug. Han har haft et moderat forbrug af alkohol. F købte 15 kasser øl om måneden, men det var ikke ham, der drak alt det øl.

Han lærte A at kende gennem F. A fortalte tiltalte, at han gennem F havde hørt, at tiltalte og F var kærestes, hvilket tiltalte ikke bekræftede. Da tiltalte var sammen med A i forbindelse med et besøg i Ikea, kom det frem, at A havde været sammen med F. Det var afgørende for A, at det ikke kom frem, da A havde en kæreste.

Særligt med hensyn til forhold 1 har tiltalte forklaret, at han først blev vred, da F begyndte at slå ham. Han lagde hende da ned på gulvet og spurgte, hvorfor hun gjorde dette mod ham. Mere gjorde han ikke. Han har ikke sparket F 15 gange, hvilket også kan konstateres ved, at han ikke blev taget med af politiet.

Tiltalte bekræftede, at det er ham, der har skrevet en kladde til en MMS, der er fundet på hans telefon. Det skrevne må være sådan, som han har opfattet det. Han havde strømpefødder ved den lejlighed. Han har ikke sparket F, da han er bokser, hvor man bruger hænderne. Det var en aften, der påvirkede forholdet mellem ham og F meget. Han ville flytte, da han ingenting måtte for F. Han ville have sin frihed. Der blev drukket 2,5 kasser øl den dag, hvor A var der. Tiltalte havde næsten ikke fået noget. F køber 15 kasser øl a 24 styk hver eneste måned. Da tiltalte sagde til A, at F havde været gift tre gange, gik F helt amok. Tiltalte sagde det foranlediget af, at A fortalte, at han havde været gift tre gange. Han havde fat i F, da hun skubbede til ham. Politiet kom, og det var tiltalte, der lukkede betjentene ind. En betjent bad ham gå en tur. Han blev ikke sigtet, og det var først den 21. juni, at han blev klar over, at han var blevet anmeldt for vold.

Vedrørende forhold 2 og 3 har tiltalte forklaret, at han ofte af F er blevet spurgt, om han ville med i swinger-klub. For at få ro på F har han skrevet søde sms-er. Han ville have fundet på en undskyldning, hvis hun tog ham på ordet, når han havde skrevet, at han gerne ville have sex med hende. F var bange for, at han ville fortælle om alle de grimme ting, som han vidste om

hende. Han havde samleje med F ved juletid 2015 og ikke senere. Han husker ikke de nærmere omstændigheder. Han kan ikke huske det, men det er muligt, at han havde sex med F omkring den 1. april. Han er helt sikker på, at der ikke var sex mellem ham og F den 15. april 2016. Når han taler om sex, kan det også være kys og kram. Han er klar over, at F har skrevet, at han fik "sex i fredags", hvilket må betyde, at det var frivilligt.

Vedrørende forhold 4 og 5 har tiltalte forklaret, at han ikke har været ved Fs bopæl i tiden op mod det tidspunkt, hvor han blev anholdt hos G. Han var ophidset, fordi betjenten var ubehøvlet.

De beskeder, som han sendte til F, skal ses i sammenhæng med den måde, som F og han talte til hinanden på. Han ville ikke være sammen med F, men kunne ikke blive fri for hende. Han ville omtale F i X-by, da hun fortalte om ham alle mulige steder og herunder også på Facebook. De drenge, som han henviste til, var deres fælles venner. Han havde et par venner på Lolland, men det var nogen, som han har lært at kende gennem F.

Tiltalte har udført mange reparationer på Fs hus. Han har ikke taget noget fra F.

Politiet har vist ham et billede, der viser tiltalte. Han har ikke været ved Fs hus den 3. juni og derfor heller ikke forsøgt at kravle over et plankeværk. Han ved ikke, om der var et overvågningskamera opsat i Fs have, da han boede hos F. Han har ikke taget et kamera ned, da han ikke har set det. Han kan ikke se om natten. Han har ved højlys dag været der for at aflevere nogle lamper. Det er korrekt, når han er gengivet for at have forklaret, at han er blevet slået af nogle bøller, der slog hans tænder ud. Fs venner sagde, at han skulle forlade byen. Han var en aften på ..., der er et værtshus, for at fejre, at han havde fået en ansættelseskontrakt. Der kom nogle gæster og herunder F. Det undrede ham, da han ikke må opsøge F. Tiltalte blev slået ned bagfra af en mand.

Han har ikke anvendt telefonen med nr. ..., efter han gik fra F, og det kan ikke passe, at D den 27. maj 2016 fik en sms fra tiltalte afsendt fra det pågældende nummer. Det er Fs telefon, som han havde lånt. Det ikke ham, der skrev nogle sms'er, der fremtræder som skrevet af en ven. Tiltalte blev indlagt på hospital efter overfaldet på

Han skulle betale den halve husleje og halvdelen af udgiften til kost hos F. Beløbet til huslejen var 3.349 kr., som er omtalt i en sms.

K er en gammel bekendt, men han kendte hende under navnet ...

F har forklaret, at hun er tjenestemandsansat postbud. Tiltalte begyndte at skrive til hende i juli 2015, og han flyttede ind hos hende i efteråret 2015, hvorpå de indledte et forhold. Hun kendte tiltaltes fortid, men han lovede ikke at være voldelig. Tiltalte havde nogle papirer, som hun læste således, at han var blevet helbredt. Hun havde mødt ham sporadisk tidligere, og da han kom hos hende, var han sød og rar. Tiltalte kom ikke til hende, fordi han havde fået arbejde på Lolland. Tiltalte skulle betale for halvdelen af huslejen. Hun har rykket tiltalte for husleje. Hun har hos sine forældre lånt penge, således at hun kunne låne tiltalte penge til hans indskud til en lejlighed.

Særligt for så vidt angår forhold 1 har vidnet forklaret, at hun tror, at episoden opstod, fordi tiltalte var jaloux på As og vidnets tidligere forhold. Tiltalte har været meget optaget af, hvem hun talte med. Det gik så stærkt, at hun ikke husker, hvordan hun kom ned på gulvet. Da hun lå ned, blev hun slået og sparket flere gange af tiltalte, og han fremkom med trusler om at slå hende ihjel. Hun fik sig vristet fri og låste sig inde på toilettet. Tiltalte sparkede døren ind, så karmene blev ødelagt. Hun havde mærker over hele kroppen og havde ondt, når hun trak vejret, efter de mange slag hun fik mod ribbenene. Hun bad politiassistenten om at tage tiltalte med fra huset. Tiltalte kom tilbage kort tid efter. Tiltalte sagde bagefter, at han elskede hende, og at han aldrig ville gøre det igen. Hun snakkede ham efter munden. Hun turde ikke anmelde det passerede, da hun ikke havde tillid til, at politiet ville beholde tiltalte. Hun var meget bange. Hun kunne ikke få ham ud af sit hjem og kunne intet stille op imod en mand, der kunne slå så hårdt. Hun gav ham lov til at blive på betingelse af, at han ikke rørte hende. Hun tog væk fra huset ugen efter, da det ikke var muligt for hende at være i huset med tiltalte. Hun så en annonce om et forløb for voldsmænd, hvilket hun foreslog tiltalte at deltage i. Tiltalte kom til kurset et par gange.

Hun gik ikke til lægen med de skader, som hun havde fået, da hun ikke turde det. Hun optog billeder af sig selv. Politirapporten er forkert, når det angives, at der ikke var synlige skader. Hun har anmeldt vold, voldtægt og hærværk til politiet den 3. maj 2016, men der blev ikke

skrevet rapport. Hun har klaget over dette til Den Uafhængige Politiklagemyndighed efter råd fra offerrådgivningen. Det er begrundelsen for, at der først senere er skrevet rapport om hendes anmeldelse.

Særligt for så vidt angår forhold 2 har vidnet forklaret, at tiltalte gik amok og var truende, formentlig fordi hun var træt og kedelig. Det var rigtig tit, at han fremsatte trusler. Hun blev ekstra bange, da han udtalte det med voldtægtsmand, for hun vidste fra internettet, at han var dømt for voldtægt. Hun sagde nej til tiltalte, da han ville have sex. Hun græd, men det anfægtede ham ikke. Tiltalte gav vidnet et hårdt slag i ansigtet – en syngende lussing – og sagde, at hun skulle holde sin kæft. Bagefter betroede vidnet sig til C og E, men hun anmeldte ikke voldtægten. Hun ville ikke involvere sine forældre og børn i det skete, da de allerede var meget bekymrede over hendes relation til tiltalte, og hun håbede på, at tiltalte hurtigt frivilligt ville flytte. Hun gav tiltalte lov til at bo på 1.salen, indtil han fandt en anden bolig. Hun var også dengang bange for tiltalte. Teksten ”Ultimatum” har hun vist til tiltalte. Det var for at gøre tiltalte klart, at han ikke måtte røre hende. Hun var nogle dage tidligere flyttet ind hos C. I de første dage efter den første voldtægt var tiltalte sød og rar, og han sendte sms-er om, at han elskede hende. Tiltalte overholdt ikke, at han kun måtte drikke tre genstande i døgnnet.

Vidnet har ikke været i kontakt med politiet den 4. april 2016. Hun har været i kontakt med kommunen i april 2016.

Særligt for så vidt angår forhold 3 har vidnet forklaret, at de tit skrev sms-er til hinanden, selv om de var i samme hus. Det sikrede, at hun kom til orde, hvilket ikke var muligt i en samtale. Hun kunne ikke hindre ham i voldtægt, da hun var stærkt svækket af de skader på ribbenene, som han tidligere havde givet hende. Hun var iført nattøj og trusser, da tiltalte ville have samleje. Denne gang slog han hende ikke – hun var så skræmt, at han nok ikke fandt det nødvendigt. Hun sagde flere gange, at hun ikke ville være sammen med ham, men det var der ingen forståelse for. Havde hun gjort modstand, ville han have slået hende igen. Hun havde håbet, at han ville være i den lejlighed, som han havde fået den 15. april. Han havde imidlertid ikke penge til noget, så derfor blev han boende hos hende. Hun følte væmmelse over for ham, men var også bevidst om, at han var farlig, hvis han ikke fik sin vilje. Hun følte det også flovt og pinligt. Hun ville nødt, at hendes børn fik kendskab til det, som hun havde været udsat for.

Hendes sms fra den 16. april om, at tiltalte havde været ond, handlede også om, at hun ville give ham nogle ting, som han kunne bruge i sin nye lejlighed. Hun brugte ordet sex om voldtægten, da hun ikke ville gøre ham gal.

Hun har i sms-er holdt tiltalte hen, når han skrev om sine ønsker om sex. Det var også tilfældet med en sms fra den 18. april. Tiltalte har været i huset, da de sms-er blev sendt.

Særligt for så vidt angår forhold 4 og 5 har vidnet forklaret, at hun den pågældende nat sov på bagsædet af sin bil, da hun ikke kunne få kontakt med C. Hun bad politibetjenten om ikke at angive hendes navn, da hun anmeldte, at tiltalte var ved huset. Det førte politiet til ikke at gøre mere ved sagen.

Tiltalte skyldte vidnet penge for april, da hun skrev om et beløb på ca. 3.000 kr. i en korrespondance, som hun antager, at hun førte med tiltalte.

De ”drengene”, som tiltalte skrev om, antager hun var nogle mænd, som tiltalte kendte fra tidligere afsoninger. Tiltalte havde sagt, at det var nogle typer, der var meget værre, end han var.

Hun havde ikke overvågning, da tiltalte øvede hærværk som omhandlet i forhold 6 og 7. Når hun tror, at det er tiltalte, der har ødelagt fjernsynet, hænger det sammen med, at kun han kendte til, at det pågældende vindue kunne åbnes.

Hun fandt videokameraet i en nærliggende have ved et hus, der ikke var beboet.

Særligt for så vidt angår forhold 10 har vidnet forklaret, at det først var langt inde i korrespondancen med den ”anonyme ven”, at hun blev sikker på, at det var tiltalte, der skrev beskederne. Det var meget skræmmende for vidnet. Hun troede i begyndelsen, at det var en af tiltaltes venner, der skrev. Hun omtalte vold og trusler, men hun havde ikke lyst til at skrive om voldtægt med en person, som ikke kendte.

Vidnet kender personen, der blev dømt for vold mod tiltalte. Den pågældende er efter volds-episoden blevet kæreste med hendes veninde. Hun var ikke vidne til volden.

Hun kontaktede politiet den 13. juni 2016 for at høre, hvad der skete med hendes anmeldelse.

Betjenten sagde, at der ikke ville blive foretaget yderligere. Hun kontaktede offerrådgivningen, som satte sig i forbindelse med politiet. Den følgende dag ringede betjenten, som nu var interesseret i sagen. Hun var ved politiet sammen med advokat Bredahl.

A har forklaret, at han ikke husker, om han har fortalt tiltalte, at han tidligere havde haft et forhold til F. Han så på intet tidspunkt, at F slog tiltalte. Da han kom ud på gangen, så han F ligge på gulvet. Tiltalte sparkede F med formentlig højre fod flere gange mod hendes krop. Han så ikke, at der blev øvet vold på anden måde end ved spark. Han blev forvirret og utryg ved situationen. Han mente ikke, at han kunne standse det. Han løb op på 1.salen og tilkaldte politiet. Han kom ikke ned fra 1.salen, før politiet kom til stedet. Det kan helt sikkert være hans ordvalg, når det er skrevet i anmeldelsen, at der var en mand, som var amok. Han har ikke sagt, at de to var lige gode om det. Udtrykket ”givet og taget” kommer ikke fra vidnet, og det var ikke hans vurdering, at det var situationen. Han kan ikke huske, at han i retten skulle have sagt, at tiltalte og F sloges. Der var mundhuggeri mellem de to.

Han talte med politifolkene uden for huset, da de ville forlade stedet. Det er korrekt som anført i en politirapport af 15. juni 2016, at han var bange for tiltalte, og han vidste, at F også var det.

C har forklaret, at han ikke kan lide tiltalte, da tiltalte er fuld af løgn og laver ballade. Det var K, der fortalte ham, at politiet havde været hos tiltalte og F. Han aflagde F et besøg, hvor han kunne se, at F var blevet slået i ansigtet. Han så F igen, da hun henvendte sig på vidnets bopæl. F havde sovet i sin bil, og hun fortalte, at hun var blevet voldtaget af tiltalte. F var forslået og græd. Han kontaktede politiet, som han traf ved Fs hus. Han tilrådte F at anmelde voldtægten. Han kunne høre, at F sagde til betjenten, at hun var blevet voldtaget. Der opstod en dårlig stemning mellem vidnet og betjenten.

F har på et tidspunkt efter episoden med katten fortalt, at hun igen var blevet voldtaget af tiltalte.

E har forklaret, at hun ikke kunne lide tiltaltes personlighed. Det var C, der fortalte, at F var blevet voldtaget af tiltalte. Vidnet tog over til F, der sagde, at hun var blevet voldtaget. F har ved en senere lejlighed fortalt vidnet, at tiltalte igen havde voldtaget hende. Vidnet har ved begge lejligheder søgt at overtale F til at anmelde det, men F var ikke meget for det. F forventede ikke, at politiet ville tage hende alvorligt. F var meget bange for tiltalte, der havde truet og slået hende.

Hun kan ikke huske, hvornår der er indgivet anmeldelse til politiet. Hun husker heller ikke, om hun har opfordret F til at gå til lægen. F har haft kvælningsmærker, men hun husker ikke på hvilket tidspunkt, hun har set det.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldsspørgsmålet fremgår:

”Landsrettens begrundelse og resultat:

Forhold 1

Også efter bevisførelsen for landsretten, herunder navnlig Fs, As og Cs forklaringer, finder alle nævninger og dommere af de grunde, der er anført af byretten, at tiltalte er skyldig i forhold 1 som fastslået af byretten.

Forhold 2

Også efter bevisførelsen for landsretten, herunder navnlig Fs forklaring, finder alle nævninger og dommere det af de grunde, der er anført af byretten, bevist, at tiltalte tiltvang sig samleje med F ved vold og den i situationen liggende trussel om yderligere vold, og at dette stod tiltalte klart. Det tiltrædes således, at tiltalte er skyldig som fastslået af byretten.

Forhold 3

Også efter bevisførelsen for landsretten, herunder navnlig Fs forklaring, finder alle nævninger og dommere det af de grunde, der er anført af byretten, bevist, at tiltalte tiltvang sig samleje

med F ved den i situationen liggende trussel om vold, og at dette stod tiltalte klart. Det tiltrædes således, at tiltalte er skyldig som fastslået af byretten.

Forhold 4

Også efter bevisførelsen for landsretten finder alle nævninger og dommere det af de grunde, der er anført af byretten, bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med den principale tiltale.

Forhold 5

Af de grunde, der er anført af byretten, finder alle nævninger og dommere, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen, idet det tiltrædes, at beskederne er omfattet af straffelovens § 266.

Forhold 6-9

Alle nævninger og dommere finder det af de grunde, der er anført af byretten, bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen, idet det tiltrædes, at forhold 7 og 9 er henført under straffelovens § 291, stk. 2.

Forhold 10

Også efter bevisførelsen for landsretten finder alle nævninger og dommere det af de grunde, der er anført af byretten, bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen, idet beskeden efter sit indhold findes omfattet af straffelovens § 266.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens skyldkendelse stadfæstes.”

Sanktionsspørgsmålet

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte skal idømmes forvaring i medfør af straffelovens § 70, stk. 2.

Erstatning

Efter de juridiske dommers bestemmelse tiltrædes det af de af byretten anførte grunde, at tiltalte skal betale tortgodtgørelse og erstatning med i alt 80.598 kr. med tillæg af procesrente fra den 8. juni 2017.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 21. juni 2016.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

D O M

afsagt den 11. maj 2017

Rettens nr. 1-873/2017

Politiets nr. 1900-73241-00358-16

Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer ...

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 13. februar 2017 og er berigtiget under hovedforhandlingen.

T er tiltalt for:

1.

Vold efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1 – som tidligere straffet for vold - ved den 16. marts 2016 kl. 00.15 på ...vej 157 i X-by at have skubbet F ned på gulvet, hvorefter han med et halsgreb pressede hende ned i gulvet og slog hende 5-10 gange i ansigtet og på kroppen med både knyttet og flad hånd samt sparkede hende flere gange på kroppen, hvorefter hun løb ud på toilettet og lukkede døren, hvorefter han sparkede døren ind og slog hende en gang med knyttet hånd i maven.

2.

Voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, ved den 02. april 2016 ca. kl. 02.00 på ...vej 157 i X-by, ved vold eller trussel om vold samt den i situationen liggende trussel om vold, at have tiltvunget sig samleje med F, idet tiltalte først udtalte ”Jeg tror, jeg vil leve op til mit prædikat som voldtægtsforbryder”, hvorefter han gav hende en lussing og tiltvang sig samleje med F, selvom hun udtrykkeligt flere gange forinden og undervejs i forløbet sagde at han skulle lade være og forsøgte at skubbe ham væk.

3.

Voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, ved den 15. april 2016 kl. 23.00 på ...vej 157 i X-by, ved vold eller trussel om vold samt den i situationen liggende trussel om vold, at have tiltvunget sig samleje med F, selvom hun udtrykkeligt flere gange sagde han skulle lade være.

4.

Tyveri efter straffelovens § 276, subsidiært husfredskrænkelser efter straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, og hærværk efter straffelovens § 291, stk. 2, ved den 02. maj 2016 kl. ca. 23.00 at være brudt ind på adressen, ...vej 157 i X-by ved at knuse en rude til terrassen og stjålet en Cromecaster fra fjernsynet.

5.

Trusler efter straffelovens § 266, ved den 02. maj 2016 kl. 22.30 til 03. maj 2016 kl. 01.00 i ...vej 157 i X-by, at have sendt truende sms'er til F, hvori blandt andet stod "Det bliver så grimt for dig i [X-by]", "Drengene er i byen, så sørg for dine venner og familie", "Tro mig det vil jeg ikke finde mig i, så kære som du plejer, så skal du følge og mærke og det er alt, dine venner og familie, så bare bliv ved, så skal du se", "alle vores aftaler er ophævet, så pas godt på dig selv for drengene, så du for som du har fortjent" "og der er kun en som kan ophæve det" og "du foreslå meget tæv", hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for hendes eller andres liv, helbred eller velfærd.

6.

Overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, ved i tidsrummet den 06. maj 2016 kl. 17.30 til 07. maj 2016 kl. 09.00 uberettiget, at have skaffet sig adgang til Fs ejendom ...vej 157 i X-by, idet han først forcerede et 2 meter højt hegn og herefter kravlede ind af et vindue.

7.

Hærværk efter straffelovens § 291, stk. 2, ved i tidsrummet den 06. maj 2016 kl. 17.30 til 07. maj 2016 kl. 09.00 i ...vej 157 i X-by at have begået hærværk, ved at have knust 5-6 havekrukker og diverse have ting, samt ødelagt et 40" fladskærms tv, hvorved der skete skade for et pt. ukendt beløb.

8 (9).

Overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, ved den 03. juni 2016 kl. 00.58 til 03. juni 2016 kl. 01.02 uberettiget at have skaffet sig adgang til Fs ejendom ...vej 157 i X-by, idet han forcerede et 2 meter højt hegn.

9 (10).

Overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 2, ved den 03. juni 2016 kl. 01.00 i ...vej 157, i X-by at have begået hærværk ved at ødelægge et overvågningskamera og 2 blomsterkrukker til en værdi af 1000 kr.

10 (11).

Overtrædelse af straffelovens § 266, ved den 12. juni 2016 kl. 16.26 ved at have fremsendt en sms til F, hvori stod "Det bliver din død", hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for hendes liv, helbred eller velfærd.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet, og at tiltalte idømmes forvaring, jf. straffelovens § 70, stk. 1, og stk. 2, subsidiært at tiltalte idømmes fængsel i 3 til 3½ år.

Tiltalte T har nægtet sig skyldig.

Tiltalte T har nedlagt påstand om frifindelse og i øvrigt rettens mildeste dom, herunder at der idømmes en tidsbestemt straf af fængsel i maksimalt 1½ til 2 år.

Erstatningskrav

F har påstået, at tiltalte skal betale 144.820,28 kr. i erstatning/tortgodtgørelse med tillæg af renter i henhold til erstatningsansvarslovens § 16.

Beløbet fremkommer således:

1. Ødelagt overvågningskamera	598,00 kr.
2. Kørsel til Dansk Stalking Center. Iflg. bilag 2 fra Dansk Stalking Center 27 gange plus yderligere 5 gange i alt 32 gange á 340 km = 10.880 km á 1,99 kr.	21.651,20 kr.
3. Kørsel til Alternativ til Vold i Roskilde 4 gange á 323 km = 1.292 km á 1,99 kr.	2.571,08 kr.
4. Godtgørelse for tort	<u>120.000,00 kr.</u>
I alt	<u>144.820,28 kr.</u>

Der tages forbehold for godtgørelse for svie og smerte i forbindelse med forhold 1 og for erstatning af yderligere kørselsudgifter i forbindelse med møder i Dansk Stalking Center. Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravets opgørelse.

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne F, A, politiassistent B, C, D, E, G, H, I, J, K og L.

Tiltalte har forklaret, at han er født i [land] og blev adopteret til Danmark som 7-årig. Han flyttede en del omkring og har som det længste sted boet 10 år i Skanderborg. Han havde et dårligt forhold til sine adoptivforældre, som han i 1988 valgte ikke at se mere. Han ved ikke, om de fortsat lever. Han var professionel ... indtil 1989. Han har altid haft arbejde og kendte nogle arbejdskolleger på Lolland, som han flyttede til et halvt års tid før forholdene i anklageskriftet.

Han mødte F tilbage i 2006, hvor de blev venner. Han boede på et Bed & Breakfast, da han lærte hende at kende, og hun tilbød, at han kunne bo hos hende, når han var på Lolland. De havde sex nogle gange, men var ikke kærester. Et års tid før de flyttede sammen, havde de kontakt og talte og skrev sammen. Han flyttede til Lolland i november 2015 på grund af arbejdet. Det var F, der foreslog ham, at han flyttede til Lolland i forbindelse med arbejdet på Femern Bælt. Han betalte for at bo hos F og hjalp også med at reparere hendes hus. De var ikke kærester, men havde sex sammen. F var meget jaloux. Hun ville gerne være kæreste med tiltalte. Han vidste ikke, om hun også så andre, men det gjorde han ikke. F har nogle problemer med en tarmsygdom, hvilket gjorde hende utiltrækkende for tiltalte. Han måtte

ingenting for F. Hun sad bare ved sin computer og ville aldrig noget. Han syntes, at det var det værste fængsel, han nogensinde havde været i, og sagde til F, at der måtte være nogen, hun kendte, der kunne skaffe ham en lejlighed. Han forsøgte også selv hele tiden at finde en bolig.

Vedrørende **forhold 1** forklarede han, at F skulle på sygehuset den 15. marts 2016. Inden da havde F aftalt med sin ekskæreste, A, at hun skulle købe noget med til ham fra Ikea. Tiltalte havde ikke lyst til at gå i Ikea. På vej ind i Ikea spurgte hun, om han havde en mønt til vognen. Han drillede hende, hvorefter der var en dårlig stemning. Han gik derfor ikke med ind. Da hun kom ud, var stemningen fortsat dårlig. Han spurgte derfor, om de ikke skulle køre hen til D på hans båd. Der fik de nogle øl i løbet af eftermiddagen. Derefter kørte de hjem. Der var stadig en dårlig stemning. Mens de sad derhjemme, kom A i en ordentlig brandert. Da tiltalte første gang mødte A, fortalte A, at F havde fortalt så meget om ham. Det kunne tiltalte ikke lide. Han ville ikke have, at F gik og talte om ham. Både A og F gjorde meget ud af at fortælle, at de ikke havde haft noget sammen. Cirka en uge før den 15. marts 2016 indrømmede A dog, at de havde haft noget sammen, og det gjorde, at tiltalte ikke længere følte, at han kunne stole på F. Han var sådan set ligeglad med oplysningen, men træt af, at de fyldte ham med løgn. Da A kom den 15. marts, var han meget fuld. Tiltalte mente, at det var for at få de ting, som F havde købt for ham i Ikea. Både F og A drak meget. Tiltalte fik ikke nær så meget og var således ikke nær så fuld. A fortalte, at han havde været gift tre gange, og tiltalte sagde, at det havde F også. F blev sur og begyndte at slå på ham. A sagde, at han ikke ville kunne holde F ud i mange minutter og tilbød tiltalte, at han kunne tage med A hjem for at sove. Tiltalte gik derfor ud i gangen og begyndte at pakke. F kom ud til ham og begyndte at skubbe til ham og slå til ham. Hun sagde noget til ham omkring hans børn, hvilket gjorde ham ked af det. Han tog derfor fat i Fs skuldre og lagde hende ned på gulvet, mens han sagde til hende, at hun skulle holde op. A var der, men var gået ovenpå. A kan ikke have set episoden. Tiltalte hverken slog eller sparkede F, og F havde heller ikke efterfølgende nogle røde mærker. Det er rigtigt, at politiet kom efter fem minutter, mens han stod og pakkede sin taske færdig. Det var ham selv, der lukkede dem ind. Den ene betjent bad ham om at gå en tur. Han kom tilbage senere. Efter hvad F og A havde sagt, skulle politiet jo have taget ham med, hvis det havde været rigtigt. F var rødmosset, men det var på grund af øllene. Derefter ændrede deres forhold sig. De havde ikke længere sex sammen efter jul.

Han kender ikke noget til voldtægterne i **forhold 2 og 3**. F ville gerne have sex med ham, men han havde ikke lyst til hende på grund af hendes sygdom. Han har aldrig sagt, at han ville leve op til sit prædikat som voldtægtsforbryder. F kender hans fortid, at han har været i fængsel for voldtægt. F havde spurgt, hvad de andre havde fået i erstatning. Det syntes han, var et mærkeligt spørgsmål. F havde slået hans tidligere liv op og havde vist det til hele byen. Han fik sin lejlighed pr. 1. maj 2016, men kunne komme ind i den cirka 14 dage før. I det tidsrum gik han og gjorde den i stand. Efter den 16. marts begyndte han at sove i stuen. Tidligere sov han ved siden af F i soveværelset, men det ønskede han ikke længere. Omkring den 15.-16. april var F væk i en uges tid. Han vidste ikke præcis, hvor hun var henne, men det var vistnok hos C. I anledning af hendes 30-års jubilæum i postvæsenet købte han hende en buket blomster, men hun var altså ikke hjemme til at modtage dem. Det kan godt være, at han skrev de sms'er, der blev sendt den 15. april, ekstraktens side 193. De viste jo bare, at F slet ikke var hjemme, da forhold 3 skulle være begået. Han skrev sms'erne for ikke at få så meget bøvlg og ballade. Man kunne hurtigt lægge op til noget i en sms. Det var ham selv, der søgte Alternativ til Vold. Han havde prøvet at få dette tilbud, mens han var i fængsel, men det kunne han ikke få lov til. Han har ikke længere noget problem, efterhånden som han er blevet ældre. Han havde sendt sms'erne for at få ro. F besøgte ham hele tiden, mens han satte

lejligheden i stand. Det ville hun vel ikke gøre, hvis han havde gjort det, han blev beskyldt for.

Når F i en sms fra den 16. april kl. 01:15, ekstrakten side 195, skrev, "du gør det så svært at elske dig, når du bliver ond, som du gjorde i går", ved han ikke, hvad hun mente, og når F i en sms fra den 18. april, ekstrakten side 196, skrev "du fik jo sex i fredags", ved han heller ikke, hvad hun mente. Han kendte ikke andre kvinder i X-by. Han flyttede omkring den 1. maj. F kom op til ham i lejligheden. Engang var hans ven på besøg, og F ringede og spurgte, hvad han lavede. Han sagde, at han ikke havde tid, og to sekunder efter stod hun i lejligheden for at se, hvem han var sammen med på grund af sin jalousi. Han forlod Fs bolig omkring den 1. maj og afleverede nøglerne.

Den 2. maj 2016, hvor **forhold 4 og 5** skulle være begået, hyggede han sig sammen med to kammerater, ... og G. De havde ikke set hinanden i det halve år, han havde kendt F, fordi hun ikke ville have det. De fik en del at drikke, og han kan derfor ikke have gjort noget, da han var for fuld. Efter han flyttede, har han kun været hos F én gang, hvor han skulle aflevere nogle lamper. Han stillede ikke en øldåse uden for Fs hus, og han talte heller ikke med F efter dette tidspunkt. Det kan godt være, at han sendte sms'erne til F, men det var ikke ment truende. Det var den måde, de talte til hinanden.

Foreholdt udskrift af sms-korrespondance fra den 2. maj 2016 kl. 22:42 og 22:45, ekstraktens side 208, oplyste han, at de skulle til ATV (Alternativ til Vold). Han ved ikke, hvad han mente med "hop nu i bilen og kom", og "du bestemmer selv". Han blev ringet op af en, der hedder ..., der fortalte, at Fs kat var død. Det var derfor, at han skrev til F om katten. F både ringede og skrev om hærværket. Han sagde, at hun måtte anmelde det. Han havde ikke noget med det at gøre. Han blev anholdt dagen efter, hvor han havde været til fest hos G. Politiet var sikker på, at han havde slået Fs kat ihjel, men han fik efterfølgende at vide, at den var fundet i god behold. Når der i sms'en fra 3. maj 2016 kl. 12.50, ekstrakten side 211, var angivet, "og du foreslå meget tæv", var det bare den måde, de talte sammen på. F forsøgte også på et tidspunkt at få slået ham ihjel. Det fik han at vide af politiet, der mødte op med 4 mand.

Foreholdt sms-korrespondancen den 18. maj 2016 med K, ekstraktens side 215, var der tale om en gammel ven, han ikke havde set i 20 år. Han fik ikke ret meget med, da han flyttede fra F, men der var en gammel lommebog, hvor Ks oplysninger stod i. Han kontaktede hende derfor for at høre, hvordan hun havde det. Hun havde det godt. F blev rasende over kontakten. Jalousien var en af grundene til, at han var gået fra hende. Han fik også på et tidspunkt et brev fra SKAT, som det viste sig, hun havde åbnet, hvilket bestyrkede hans mistanke om hendes jalousi.

Tiltalte forklarede **ad forhold 6 og 7**, at han den 6. maj 2016 ikke har forceret Fs hegn. Han har kun forceret hegnet en enkelt gang, og det var i marts måned i forbindelse med, at han skulle foretage nogle reparationer. Da han kom gående, hoppede politiet pludselig ud af busken og bad om hans sko. Det drejede sig om hans arbejdssko eller malersko, og dem fik de udleveret.

Ad forhold 8 og 9 fortalte tiltalte vedrørende den 3. juni 2016, at det godt kunne være ham på overvågningsbilledet, men det var et gammelt billede. Når han i grundlovsforhøret, ekstraktens side 56, er citeret for, at han tog turen over plankeværket, er dette ikke rigtigt. Han havde ikke sagt sådan. Dommeren må have misforstået det. Han var træt af, at F satte bøller efter ham. Det er rigtigt, at han på et tidspunkt havde en telefon med nr. Det er en telefon,

som F gav ham for at kunne kontrollere ham. Han har ikke brugt den siden januar og afleverede den til F i forbindelse med, at han flyttede. Han lånte tit sin telefon ud, og det var ikke ham, der havde skrevet sms'er fra dette nummer til F, ekstraktens side 227. Det måtte være Fs venner, der havde skrevet, eller hende selv. Han talte med F sidste gang den 3. eller 4. juni. Derefter havde der ikke været nogen kontakt.

Udspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at han boede hos F i seks måneder op til, at sagen startede. F, som han havde kendt i 10 år, havde ham bekendt aldrig skrevet dagbog. Der var sket meget på de 10 år, han havde kendt hende. Hun var blevet meget deprimeret. Hun havde vist ham en bog om emnet. Hun var deprimeret over sit job, over overgangsalderen, over sygdom og meget andet. F gik til psykolog og fik lykkepiller. F gik også med til ATV.

Vedrørende **forhold 2** kunne han huske, hvad han lavede de pågældende dage. De havde jo en udestue, der var godt snavset med mos og alger. Han havde brugt weekenden på at gøre den ren. Han havde malet, repareret, pudset vinduer og gjort alt ude i udestuen rent. 1-2 uger efter den 1. april hentede han en båd i Skælskør sammen med D, der var en gammel arbejdskollega. D havde købt båden. F kørte dem op til Skælskør og kørte hjem sammen med Ds kone, mens tiltalte og D sejlede båden hjem. F har 1.000 kr. til sig selv, når alt er betalt. Hun gjorde derfor rent hos andre og ville gerne have ham med. Det skete en gang om ugen, og det gjorde han også efter den 1. april.

Vedrørende **forhold 3** var F slet ikke hjemme disse dage. Med hensyn til familiefødselsdage havde han været med til at holde Fs fødselsdag i marts måned før forhold 1. Fordi gæsterne nu var på besøg hos dem, skænkede han flittigt op og blev efterfølgende skældt ud over, at han havde skænket op for et familiemedlem, der tidligere var alkoholiker. Der var også en frokost/middag i ..., hvor Fs mor, far, moster og hendes mand og børn samt kusine og mand samt en, der hed ..., var til stede. Det fandt sted efter den 16. marts og må også have været efter den 2. april. Han var også med en tur til Rødby Kræmmermarked sammen med Fs moster og mand, forældre og F. Det må i hvert fald være efter den 5. april. Endvidere var han med til Fs kusines søns 3-års fødselsdag, hvor resten af familien også deltog. Det var efter Rødby-turen. Fs far havde fødselsdag den 1. maj. Der var han også til stede sammen med alle de andre. De var 8-9 stykker. Han havde takket Fs forældre for håndklæder og sengetøj til sin nye lejlighed. Det var det eneste, de nogensinde havde givet ham. Det er rigtigt, at han var meget stille, men det var, fordi han ikke ville have skideballer af F, når han kom hjem. Det var F, der skaffede ham lejligheden cirka 100-150 meter fra hende.

Vedrørende Alternativ Til Vold var han begyndt at gå til dette tidligere end april måned. F var med hver gang. Det var noget med, at hun skulle se, hvordan det var at bo sammen med en, der var voldelig/havde været voldelig. De kørte altid i Fs bil, men de kørte på skift, og tiltalte betalte altid for benzinen. F syntes, at han skulle have et fjernsyn, da han flyttede. Hun havde selv tre. Han ville ikke have et fjernsyn af F. Han ville selv købe et, der passede til ham, men F insisterede og købte et til ham i ... for 400 kr. Han ville ikke have et fjernsyn af hende, fordi han ikke ville have, at hun skulle have anledning til at komme i hans lejlighed, fordi hun havde givet ham noget. Mens han boede hos F, boede D der også i en cirka 10-dages periode. Også G og A havde overnattet. Mens han gik og satte lejlighed i stand i slutningen af april, spiste han også sammen med F. På et tidspunkt ringede F og sagde, at han skulle komme hjem og spise. Han ville gerne have malet færdig, men F insisterede. Da han kom hjem, havde hun ikke lavet mad, og de blev uvenner.

Vedrørende sms-korrespondancen med K, ekstraktens side 191, hvoraf det fremgår, at han spurgte K, "undskyld har en F ringet om mig", forklarede tiltalte, at F beskyldte ham for at være utro. Han havde ikke været hende utro, og det kunne han i øvrigt ikke være, da de jo ikke var sammen. F nævnte nogle navne, herunder Ks. F sagde, at K havde ringet til hende. Han havde kun skrevet sammen med K den 10. maj. Det er rigtigt, at han engang i april mødte en pige, der hedder ..., som han har udviklet et venskab med. De er egentlig ikke kærester. Da han besøgte G i slutningen af april, blev han meget fuld. Han havde ikke været i byen i et halvt år. Han gik ved 23:30-tiden, men da G et kvarter senere kiggede ud ad vinduet, stod han stadig ved rundkørslen, fordi han var så beruset. Han boede cirka 300 meter længere væk.

Forespurgt om han havde opsøgt Fs hus denne aften, forklarede han, at han da ikke gad gå videre fra egen bopæl, som var tættere på Gs bopæl.

Udspurgt af anklageren oplyste tiltalte, at stemningen til familiefesterne var så som så. Han tog med, fordi de gerne ville se ham. Når han til politirapporten den 21. juni 2016, ekstrakten side 122, er citeret for at have erkendt ulovlig indtrængen den 3. juni, passede det ikke. Politiet viste ham et billede, og han erkendte, at det var ham, der var på billedet, men han var ikke trængt ind i Fs have.

F har som vidne forklaret, at hun har kendt tiltalte i 8-10 år. Han var rejsemontør, da hun lærte ham at kende, og var i området i få uger ad gangen. Det skete over tre-fire gange. Hun betragtede ham ikke som sin kæreste, men mere som en flirt. Han boede ikke altid hos hende, når han var i området. På et tidspunkt begyndte de at skrive sammen. De skrev sammen to-tre måneder. Hun fortalte, at hun havde en kæreste. Det var ikke rigtigt, men det var mere for at holde tiltalte hen, idet hun ikke var sikker på, at hun ville have tingene til at udvikle sig med ham. Han kom på besøg hos hende omkring den 1. oktober 2015. Det var vældigt hyggeligt. Han flyttede ind hos hende cirka den 1. november. Hun boede på det tidspunkt i et lejet hus med en lille have. I starten havde de det fint sammen. Ved jul- og nytårstid syntes hun, at der opstod problemer, idet tiltalte drak for meget i det daglige. Når tiltalte drak, blev han ondsksfuld og meget kontrollerende, for eksempel når hun talte eller skrev med nogen på telefonen. Hun opfatter ikke sig selv som jaloux anlagt. Når det blev for meget for hende ved juletid, var det, fordi der var en episode efter en julefrokost med familien, hvor de tog på Arken. I den forbindelse kom tiltalte op at slås med en anden. Hun vil ikke være med til den slags adfærd. Hun havde læst i aviserne om tiltaltes fortid, men det stemte ikke med tiltaltes egen beskrivelse. Hun tænkte, at de da altid kunne slutte deres forhold, hvis der blev problemer. I begyndelsen var de begge lige interesserede i sex, men efter jul/nytår havde hun ikke så meget lyst til sex. Det var heller ikke muligt for hende, fordi hun lige var blevet opereret. Alligevel havde de sex et par gange.

Vedrørende **forhold 1** forklarede hun, at hun den 15. marts 2016 skulle til kontrol på sygehuset efter sin operation. Derefter skulle hun og tiltalte i Ikea. Da de stod uden for Ikea, gjorde tiltalte hende til grin på parkeringspladsen, og de blev uvenner. Derefter ville han ikke med ind. Da hun kom ud fra Ikea, kørte de hen og besøgte D og hans kone på deres båd. Det blev stemningen dog ikke bedre af. De kørte hjem til dem selv. Senere på aftenen kom A uanmeldt. Hun havde et kort forhold til A i 2011, men de blev ved med at være venner. På et tidspunkt mødte A en pige, der hed ..., og A ønskede ikke, at hun kendte til hans forhold til vidnet. De aftalte derfor ikke at tale om det. Da tiltalte spurgte, hvilket han gjorde med alle mænd, hun mødte, benægtede hun også forholdet. Tiltalte spurgte mange gange A, og en gang i februar indrømmede A, at de havde haft et forhold.

Da A kom sad de og talte sammen og fik også nogle øl. Det var tiltalte og A, der drak mest og blev berusede. Der var stadig en dårlig stemning. Tiltalte sagde, at hun var blevet skilt tre gange, og at der derfor måtte være noget galt med hendes hoved. Hun sagde noget til ham om hans børn. Hun rejste sig op, og tiltalte fulgte efter og råbte hende ind i hovedet. A tilbød på et tidspunkt tiltalte, at han kunne sove hos A. Tiltalte havde sagt noget i retning af, "jeg slår dig", "jeg tæsker dig" eller lignende, da han gik frem mod hende. Hun ville ud på toilettet for at slippe for tiltalte. Tiltalte fik standset hende og lagde hende ned på gulvet. Hun kunne ikke huske, hvordan hun kom ned at ligge. Der fik hun slag og spark, mens han sagde noget i retning af "jeg slår dig ihjel". Hun lå på venstre side. Tiltalte var over hende og holdt hende fast om halsen med en hånd, mens han slog med den anden hånd. Han slog dels i hendes ansigt og dels på hendes krop, mens han råbte til hende. Hun ved ikke hvor mange slag. Det kan være 5, 10 eller 15. Hun troede, at hun skulle dø. Hun blev slået både med flad og knyttet hånd. Hun blev også sparket flere gange på kroppen. På et tidspunkt, mens han ikke holdt fast på hende, fik hun rejst sig op og kom ud på badeværelset. A overværede i hvert fald en del af episoden og sagde "hold nu op". Da hun kom ind på badeværelset, låste hun døren, men han sparkede døren ind, og hun fik et slag i maven, så hun sank sammen. Hun fik et bøjet ribben i denne anledning. Politiet kom til stedet. Tiltalte lukkede dem ind. Den kvindelige betjent sagde til ham, at han skulle lade være med at være der. De tilbød at tage tiltalte med, men gjorde det ikke. Politiet spurgte, om hun ville anmelde volden, men det turde hun ikke, når tiltalte var ved siden af. Tiltalte kom tilbage senere, og de sov begge i huset. Det var første gang, at tiltalte var fysisk voldelig over for hende. Det kan godt være, at hun skubbede ham, da hun ville ud på badeværelset, og muligvis også da han begyndte at råbe ad hende. Da tiltalte kom tilbage, var hun chokeret. Hun ville sove på sofaen, men tiltalte sagde, at hun skulle lægge sig ind på sengen ved siden af ham. Dagen efter sagde han, at når hun selv havde lukket ham ind igen, kunne hun ikke anmelde ham, fordi der ikke var nogen, der ville tro på hende. De næste dage havde hun ondt og var dybt rystet. Tiltalte ville fortsætte forholdet. De havde ikke frivilligt samleje i ugerne efter.

F forklarede om **forhold 2**, at de i forbindelse med Skærtorsdag skulle besøge hendes forældre. Tiltalte rørte ved hende, og hun bad ham holde op. Tiltalte sagde, at hun kunne tage af sted alene, hvilket hun gjorde. De skrev sammen, mens hun var af sted. Hun fandt "Alternativ til Vold" i Roskilde til ham og kørte ham også derind tre-fire gange. Den første gang var den 1. april. Hun var træt, da de kom hjem, og hun faldt i søvn på sofaen efter at have spist mad, som tiltalte havde lavet. Hun lagde sig hen på sofaen, fordi tiltalte alligevel talte i telefon. Tiltalte gik amok og sagde, at han ikke gad hende mere. Han truede med, at nogle af hans gustne venner kunne komme efter hende. Tiltalte blev mere og mere gal, og hun begyndte at tude. Det blev tiltalte bare mere gal af. Tiltalte begyndte at tale om sin barndom. Hun talte ham efter munden for ikke at få problemer. På et tidspunkt foreslog hun, at de gik i seng og så en film for at få ham til at falde til ro. På et tidspunkt sagde han, "jeg tror, at jeg vil leve op til prædikatet som voldtægtsforbryder". Da hun gik til ro, tog hun nattøj på og lagde sig på siden, som om hun sov. Tiltalte kom nøgen ind i soveværelset og spurgte, om de kunne have sex. Hun sagde "nej". Tiltalte begyndte at onanere og ville fortsat have sex. Han spurgte om, hun ville være med, og hun sagde igen nej. På et tidspunkt fik hun en syngende lussing, hvorefter tiltalte sagde "nu skal jeg have sex". Hun sagde flere gange "nej" og "lad mig være". Hun lå på ryggen, da tiltalte kravlede oven på hende. Hun kunne ikke gøre modstand. Han trængte ind i hende. Hun var bange for at få flere bank. Hun prøvede at skubbe ham, så meget hun kunne for ømheden efter volden. Tiltalte fik udløsning i hende. Hun kan dårligt forestille sig, at han ikke forstod, at hun sagde nej. Hun tudede imens og sagde, "lad være, stop det". Dagen efter undskyldte tiltalte. Hun sagde til ham, at hun ikke kunne lide, at han blev ondsksfuld, når han drak. Tiltalte sagde selv på et tidspunkt, at det nok var en voldtægt.

Dagen efter kørte hun et andet sted hen, hvor hun kunne være. Hun blev væk til om torsdagen. Hun blev opfordret til at anmelde voldtægten af sin ven C, som hun betroede sig til. Hun havde dog en følelse af, at der bare skulle ro på, så hun kunne blive sig selv igen. Hun ville ikke have, at hendes børn og forældre opdagede, hvad hun var blevet udsat for. I første omgang var hun bare lettet over at komme væk, men dagen efter brød hun sammen. C bad en af hendes veninder, E, om at komme. Hun talte med E om, hvad der var sket. Da hun kom hjem, troede hun ikke længere på, at de kunne fortsætte forholdet, men hun holdt sig gode venner med tiltalte og snakkede ham efter munden, fordi hun var bange for ham. Hun sagde til tiltalte, at han skulle sove på 1. sal og finde sig en anden bolig. De havde ikke sex efterfølgende.

Om **forhold 3** forklarede hun, at de den 15. april 2016, ekstrakten side 193, havde en sms-korrespondance. Hun mente dog, at de begge var hjemme, men at det var lettere at kommunikere på denne måde. I ugerne forinden havde tiltalte sendt mindst 50 beskeder, om at han ville have sex. Han havde også på et tidspunkt sagt, at deres forhold kun kunne komme til at fungere, hvis de havde sex. Hun afviste ham hele tiden. Hun var den første, der gik i seng. Tiltalte kom igen ind og onanerede og ville have sex. Tiltalte havde drukket, selvom de havde aftalt, at han som maksimum måtte drikke tre genstande om dagen. Hun blev rigtig bange for ham, når han var fuld. Hun sagde, at hun ikke havde lyst, og at han skulle lade hende være og ikke røre hende. Hun var både rasende og bange og forsøgte også at skubbe ham væk så godt hun kunne, men hun var stadigvæk mærket af den tidligere vold. Han trængte ind i hende mod hendes vilje og fik udløsning. Det kan godt være, at hun rørte ham for at få det til at gå hurtigere. Der var dog kun 14 dage til, at han skulle overtage en lejlighed, og hun gjorde derfor gode miner til slet spil.

Hun havde lånt til indskuddet af sine forældre for at få ham til at flytte. Hun ville bare overleve den sidste tid. De sov i samme seng, indtil tiltalte flyttede, selvom hun havde bedt ham om at sove på 1. sal. De var sammen til hendes kusines søns fødselsdag og også til hendes fars fødselsdag den 1. maj. Hendes forældre kendte godt til volden, men også til at tiltalte var begyndt til ATV. Hun havde ikke fortalt forældrene om voldtægterne.

Om **forhold 4 og 5** forklarede hun, at de efter faderens fødselsdag den 1. maj var på kræmmermarked og derefter besøgte en veninde, hvor tiltalte skulle hjælpe med at hænge noget op. Der var fortsat en dårlig stemning mellem dem. Dagen før var tiltalte gået ved 18:00-19:00-tiden. I den forbindelse havde han kastet hendes cykel ind i en have og sparket lågen til et køkkenskab ind. Et par dage før den 1. maj havde hun skiftet låsene i huset, fordi hun ikke var sikker på, at tiltalte havde afleveret alle nøglerne. Tiltalte sendte hende sms'er med ønske om, at de talte sammen. Hun var gået i seng. Hun blev så bange over sms'erne med indholdet "hopper på dig", "hopper på din bil" og "er på vej", hvorfor hun satte sig ud i sin bil og kørte 200 meter væk, hvorfra hun overvågede. Hun så tiltalte komme og gå ind i indkørslen. Derefter så hun ikke mere. Hun ringede til politiet og bad dem om at komme, men da hun ikke ville have sit navn nævnt, kom de ikke. Efterfølgende kørte hun forbi tiltaltes lejlighed og så ham i vinduet. Derefter skyndte hun sig at køre hjem og hente noget tøj og sin dyne og hovedpude. Hun så ikke i den forbindelse det smadrede vindue. Tiltalte skrev i løbet af natten, at hun ikke var hjemme og at hendes kat var død. Katten var hendes et og alt. Dagen efter kørte C forbi, og han lagde mærke til det knuste vindue, og at der var rodet, hvor katten plejede at gemme sig. Hun konstaterede, at hun nu manglede sin cromecaster fra fjernsynet. Hun kunne ikke finde katten, der kom tilbage efter en uges tid. Den havde en bule i hovedet. Den 2. maj 2016 ordnede hun i sin have, og der stod ikke nogen øldåse i indkørslen. Den øldåse politiet fandt i indkørslen måtte således være en øldåse, som tiltalte havde sat i

forbindelse med, at han opsøgte hende natten mellem den 2. og 3. maj. Det var samme som øl, som der normalt blev drukket hos G, som tiltalte havde besøgt.

Da han kom anden gang den 6.-7. maj, **forhold 6 og 7**, trængte han formentlig ind gennem et vindue, som han måtte have afhaspet ved første indtrængen. Der var et smadret fjernsyn, som lå på det værelse, som tiltalte skulle have sovet i. Det var et, hun havde købt til tiltalte, fordi han sagde, at han ville kunne se TV hos hende, hvilket hun ikke ønskede. Der var også smadret ting i haven. To små borde, som tiltalte havde lavet til hende, var forsvundet. Der var et højt hegn rundt om haven. Der var en låge i, men denne var låst. I forbindelse med, at politiet var på stedet ved den første ulovlige indtrængen, havde hun sagt, at hun var blevet voldtaget. C havde hørt, at hun havde sagt det, men politiet havde ikke reageret på det.

Hun havde derefter sat videokameraer op i haven, **forhold 8 og 9**. Hun tjekkede det hver uge. Det gik i gang, når der var aktivitet. Hun kunne se, at tiltalte havde været i haven, og at han kikkede ind ad vinduerne og gik hen til det vindue, han tidligere var kommet ind ad. Hun kunne se, at tiltalte tog kameraet ned. Han ødelagde også nogle blomsterkrukker. Herefter forsvandt kameraet. Hun fandt det i en anden have - smadret. Videoen var dog intakt, og da hun så det, kunne hun se, at det var tiltalte, der var på optagelserne. Det er rigtigt, at angivelse af år er forkert, mens datoen er rigtig. Ved denne lejlighed blev der også smadret nogle blomsterkrukker.

Den 12. juni 2016, **forhold 10**, fik hun nogle sms'er fra en anonym person, som hun ikke kendte. Nogle af meddelelserne opfattede hun som truende, blandt andet "det bliver din død", ekstrakten side 260. Hun fik undervejs mistanke om, at det var tiltalte, der skrev. Dette var sidst i forløbet. Hun talte med en fælles kammerat, ..., der sagde, at nummeret var tiltaltes nummer. Herefter fandt hun et andet sted at bo, og hun har ikke talt med tiltalte efter den 2. maj. Hun skriver dagbog, dog ikke en løbende dagbog, men en bog hvor hun skriver sine tanker, når hun er frustreret. I dagbogen har hun skrevet om voldtægterne, om volden og også om de aftaler, hun havde lavet med tiltalte for at få deres forhold til at fungere.

På forsvarerens forespørgsel forklarede hun, at hun undervejs i deres forhold havde taget tiltalte i mange løgne. Da han fik lejligheden, begyndte han at have meget travlt med sin telefon, som hun betalte. Hun så derfor på telefonen for at se, hvem han kontaktede, og fandt K. Hun havde brug for sort på hvidt at konstatere, at tiltalte løj for hende. Hun ville også advare personen, hvis det var en ny kæreste, han var i gang med. Der var ikke tale om en dagbog som sådan, men blot en bog hun kunne "læsse af i". Hun skrev i den, før tiltalte flyttede. Han har selv set det. Det er rigtigt, at hun har gået til psykolog i løbet af efteråret 2015 eller foråret 2016. Det var formentlig foråret 2016. Det var på grund af arbejdsmæssige problemer. Hun blev også opereret for tarmproblemer, og det er rigtigt, at hun har fået depressionspiller. Da hun var 14 år gammel, gik hun til selvforsvar, men har ikke gået til det siden. Hun og tiltalte var til en familiemiddag i ... i løbet af foråret. Hun tror, at det var efter hendes fødselsdag i februar måned. Hun havde inviteret hele familien til smørrebrød hjemme hos sig selv lørdagen efter sin fødselsdag. Tiltalte var også til stede. Ved hendes kusines søns fødselsdag midt i april var tiltalte med sammen med resten af familien. Tiltalte var også inviteret, da familien ikke vidste noget om, hvad der var sket i deres forhold. Da hendes far havde fødselsdag den 1. maj, var de til morgenmad hos ham. Bagefter var de til loppemarked i Rødby. Hun kunne ikke huske, hvornår tiltalte og D sejlede båden hjem, men det var meget koldt, så hun antog, at det var i februar eller starten af marts, måske allerede i januar. Det var i hvert fald før alle de ting, der er nævnt i anklageskriftet. Det er rigtigt, at tiltalte på et tidspunkt gjorde havestuen i stand, mens hun ikke turde være hjemme. Han gjorde det - mente

hun - for at fedte for hende. I løbet af deres forhold havde hun tre gange måtte flygte fra sit eget hjem. Hun kan ikke huske, hvilket af gangene det var. Hun var i tiltaltes nye lejlighed, da han fik nøglerne. Tiltalte lånte ting af hende, så der ikke var nogen undskyldning for ikke at flytte. Når hun afleverede ting i hans lejlighed, fik hun kaffe. Han flyttede omkring den 1. maj. Derefter har hun ikke været i lejligheden. D har af og til overnattet i hendes hus, højst to-tre nætter ad gangen. D har også haft en veninde til at overnatte. Vidnet brød sig ikke om veninden. Hun har aldrig foreslået tiltalte at tage viagra. A og tiltalte talte med interesse om emnet, og hun sagde, at hun syntes, at de skulle gå til lægen i stedet for på det sorte marked. Hun havde ikke inviteret tiltalte på middag efter hendes fars fødselsdag. Fjernsynet var et, hun havde købt til tiltalte for 200-400 kr. Det lå på sengen, og tiltalte skulle have det, når han var færdig med at male. Det var slået i stykker ved et af indbruddene. Hun havde selv andre TV-apparater.

A har som vidne forklaret, at han har kendt F i fire-fem år. Han kendte tiltalte gennem F. Han opfattede dem som gode venner. På et tidspunkt havde han og F haft lidt kørende, men kun i ganske kort tid. Derudover var de venner. Han havde ikke fortalt tiltalte om dette. Den 15. marts 2016 skulle han hente nogle ting hos F. Det var nogle ting, som F havde købt for ham i Ikea. Han havde fået noget at drikke inden. Der var en trykket stemning hos F og tiltalte. De sad ved spisebordet. De drak en øl sammen, og derefter fik de nogle flere øl. F og tiltalte begyndte at diskutere. Han kan ikke huske om hvad. På et tidspunkt spurgte han, om tiltalte ikke ville køre med vidnet hjem og sove. Det var tiltalte ikke umiddelbart indstillet på. På et tidspunkt stod F og tiltalte ude i gangen. Der var en larm, hvorefter han gik ud for at se, hvad der skete. Han så, at de sloges rundt. F lå på gulvet, og han så tiltalte sparke hende flere gange på kroppen. Han stod bagved og forsøgte at få tiltalte til at standse ved at råbe til ham. Han turde ikke tage fat i tiltalte og var meget utryk ved situationen. Tiltalte sagde noget i retning af "hold din kæft, nu stopper du". Han kan ikke huske, om F sagde noget. Han havde ikke set F og tiltalte slå eller skubbe til hinanden forud. Han løb ovenpå og tilkaldte politiet. Da han så, at politiet kom, gik han ned igen. Han forlod stedet, da han var færdig med at tale med politiet. Efterfølgende talte han med både F og tiltalte sammen. Han ville ikke være en del af de problemer, de havde med hinanden. Han havde aldrig hørt om voldtægterne.

På forsvarerens forespørgsel oplyste vidnet, at han ikke kan huske, hvad tid han ankom den 15. marts, men det var om aftenen. Han kan ikke huske, hvor meget de drak, men det var nogle øl. F og tiltalte stak til hinanden. Han kunne ikke huske, om det var, fra han kom ind ad døren. Mundhuggeriet foregik over flere timer. Der var en dårlig stemning. Det kan godt passe, at han har sagt til politiet, at tiltalte ikke var rigtig klog. Han havde bedt politiet om at tage tiltalte med. Han og tiltalte havde tidligere haft en almindelig mandesnak om viagra.

Politiassistent B har som vidne forklaret, at hun blev sendt til husspektakler på stedet sammen med en kollega. Der stod en mand i et vindue på 1. sal og pegede mod døren for at vise dem, hvor de skulle gå ind. Inde i huset mødte de en meget ophidset mand, der råbte skældsord til forurettede og til politiet. Hun tog sig af forurettede, der havde et blåt øje og ømmede sig over smerter ved ribbenene. Hun ville ikke i første omgang til lægen, men ville overveje det til dagen efter. De så skaderne på toilettdøren. Tiltalte var meget beruset. Forurettede havde også drukket, men var ikke så beruset. Den anden mand virkede heller ikke så påvirket som tiltalte. F ønskede ikke umiddelbart at anmelde volden. Vidnet vejledte hende. Tiltalte blev bortvist mundtligt. Den anden mand, der var anmelderen, var hidsig over, at de ikke tog tiltalte med. Hun så tiltalte forlade stedet. Hun tog ikke billeder af forurettede.

C har som vidne forklaret, at han har set tiltalte før. Tiltalte blev kæreste med en af hans veninder, F. Han har aldrig været kæreste med F. Han kender også tiltalte fra før fra det arbejdssted, han var, hvor tiltalte også kom. F fortalte, at hun var blevet kæreste med tiltalte. Det syntes han ikke var nogen godt idé, idet han ikke syntes, at tiltalte var noget for F. Det var både på grund af tiltaltes væremåde og tidligere kriminalitet. F gav udtryk for, at hun mente, alle skulle have en chance. Han sagde til F, at de ikke kunne tale sammen, hvis tiltalte var Fs kæreste. Han advarede hende mod tiltalte for at beskytte hende. Da han hørte, at der havde været husspektakler, tog han straks hen til F og konfronterede hende med det. Tiltalte var der også. Han bad tiltalte vente i stuen, mens han talte med F. Han fornemmede, at han var kommet ganske kort tid efter husspektaklerne. Et par dage efter kom F ud til ham og viste ham mærker i ansigtet og på halsen. Hun fortalte, at hun var blevet voldtaget, hvorefter han bad hende ringe til politiet og anmelde forholdet, men det turde F ikke af frygt for, at det blev værre. F blev hos ham og overnattede. Han opfordrede hende til at ringe til veninden E. Senere var han på Fs adresse i forbindelse med en ulovlig indtrængen, hvor blandt andet et fjernsyn var smadret. I den forbindelse hørte han F fortælle den betjent, der var til stede, at hun var blevet voldtaget. F kontaktede ham i hvert fald to gange under forløbet. Én gang havde hun sovet i sin bil i hans indkørsel. Hun havde forsøgt at ringe til ham, men da F havde hemmeligt nummer, havde han ikke taget telefonen. Det var først om morgenen, han fandt ud af, at hun havde sovet i hans indkørsel. Det kan godt være, at F har nævnt voldtægt to gange. Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstraktens side 154, forklarede han, at det var rigtigt, når han i politirapporten havde oplyst, at hun havde fortalt om to voldtægter. Han havde googlet tiltalte for at vise F resultatet. Det var ikke for hans egen skyld. Han kendte godt tiltaltes fortid. F sagde næsten ordret til ham, at hun var bange for, at tiltalte ville lå hende ihjel. Han vidste, at F havde sat overvågning op. Det var ikke ham, der hjalp hende med det, men han opfordrede hende til det. Kameraet blev sat op, efter at tiltalte var flyttet.

D har som vidne forklaret, at han har kendt både tiltalte og F gennem 8-10 år. I foråret 2016 købte vidnet en båd, som han skulle hente i Skælskør. Han er ikke helt sikker på tidspunktet, men mener, at det var omkring midten af marts. Han, tiltalte, F og vidnets kone kørte i bil til Skælskør, hvorefter tiltalte og han sejlede båden hjem, mens damerne kørte bilen hjem. Turen tog 8-10 timer, idet de måtte lægge ind i X-by Havn, da det blev mørkt. Han er som nævnt ikke sikker på, nøjagtigt hvornår det foregik. Han har nogle gange overnattet hos F, måske op mod 8-10 gange, men han er ikke sikker på antallet. Det skete som regel i forbindelse med, at han havde fået for meget at drikke til at kunne komme hjem, hvorfor han blev tilbudt en sofa. Han var i den periode dybt alkoholiseret. Han har aldrig haft bopæl hos F. På et tidspunkt efter sejlturen kom F og tiltalte på besøg hos ham og konen på båden. Tiltalte var helt vanvittig i hovedet og var sur over, at han var blevet taget med til Ikea, hvad han bestemt ikke brød sig om. Der var en meget dårlig stemning mellem tiltalte og F, og de tog af sted kort efter. Han har ikke været i kontakt med dem siden. Han kan huske, at han på et tidspunkt blev afhørt af politiet, og der gav et telefonnummer, som han i dag ikke kan huske, men det, han har oplyst til politiet, var det rigtige. Det var det telefonnummer, tiltalte kontaktede ham på. Det kunne god passe, at han var blevet kontaktet af tiltalte på dette telefonnummer en måneds tid, inden afhøringen hos politiet.

E har som vidne forklaret, at hun har kendt F igennem 6-8 år. Hun har været god veninde med hende, og hun lærte tiltalte at kende gennem F. I starten havde hun ikke noget særligt forhold til tiltalte, men da hun lærte ham lidt bedre at kende, brød hun sig ikke om ham og trak sig lidt væk fra F, så længe han kom sammen med hende. På et tidspunkt blev hun kontaktet af hendes og Fs fælles ven, C, der fortalte, at tiltalte havde tævet F. Hun var sammen med F et par gange efter, men kunne ikke tale med hende om volden, fordi tiltalte også var der. Primo

april, men hun er ikke helt sikker på datoen, blev hun tilkaldt af C, der havde besøg af F, som havde fortalt, at hun var blevet voldtaget. Vidnet tog derhen, og F var helt ude af den. Hun fortalte, at tiltalte havde voldtaget hende i forbindelse med, at han holdt hende fast i sengen. F græd hele tiden, og det var svært at trænge ind til hende. Det skulle være sket dagen eller muligt to dage tidligere. F turde ikke melde det, idet hun dels var bange for tiltalte, og dels ikke var sikker på, at politiet ville tage hende alvorligt. Vidnet prøvede indtrængende at overtale hende til at melde det. Lidt senere på måneden, muligvis midten eller slutningen af april, fortalte F om endnu en voldtægt, som tiltalte skulle have begået under lignende omstændigheder. F var stadig ulykkelig og var bange for at melde det, men vidnet forsøgte på ny at overtale hende.

Afhørt af forsvareren forklarede vidnet yderligere, at C er hendes ven, men hun har aldrig været kæreste med C.

G har som vidne forklaret, at han har kendt både tiltalte og F gennem mere end 8 år. I marts måned hørte han, at tiltalte skulle have banket F. Det var muligt i marts måned, men han husker ikke datoen nøjagtigt. Hans reaktion var, at han ville tage hen og tæve tiltalte i den anledning, men han blev talt fra det af nogle venner. Han kan huske, at F var lidt rød i hovedet og havde problemer med nogle ribben. Hun havde fået et par på hovedet. Han kan som sagt ikke huske, hvornår det var. F nævnte vist ikke direkte noget om voldtægt. Det har han hørt senere. Han har været på besøg hos tiltalte i dennes lejlighed en enkelt gang. Det var tiltalte, der ringede efter ham. Han kan ikke huske, hvornår det var, men det må have været, mens tiltalte gik og satte lejligheden i stand. Han ved ikke, om tiltalte også overnattede i lejligheden. De fik noget at drikke, som han havde haft med, og på et tidspunkt hidkaldte tiltalte F enten pr. sms eller ved at ringe til hende. F kom. Der var en dårlig stemning, og vidnet gik efter at have givet F et kram. Han ville derimod ikke røre ved tiltalte.

Afhørt af anklageren forklarede vidnet, at han husker, at det var ham, der gik før F fra lejligheden. Han har også haft besøg af tiltalte på sin bopæl, hvor vidnets bror også var til stede. De blev meget fulde. Tiltalte gik på et tidspunkt ud på natten. Han husker ikke klokkeslættet. Lidt senere skulle tiltalte selv ud at tisse, og der så han, at tiltalte ikke var nået videre, men han lod ham blot stå i rundkørslen. Vidnet husker ikke, hvilken slags øl de drak ved den pågældende lejlighed. Han drikker alt, der er vådt.

H har som vidne forklaret, at han er far til F. Han kender tiltalte gennem F. Han brød sig ikke om tiltalte, som han fandt var uhøflig. I starten var det hans indtryk, at forholdet mellem tiltalte og F var godt, men senere fortalte hun, at tiltalte havde slået og voldtaget hende. Det var vist noget efter, at det var sket. F begyndte at græde i den forbindelse. F flyttede ind hos vidnet og hans kone i 8-dages tid, fordi hun jo ikke kunne være i sit eget hjem. Det var vist først efter opholdet hos familien, at F fortalte om vold og voldtægt. Han kan ikke huske noget om nogle familiesammenkomster, hvor tiltalte deltog.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstraktens side 170, forklarede vidnet, at det godt kan passe, at han først hørte om voldtægten, efter at det havde stået i avisen. Det kan også godt passe, at tiltalte havde været med til nogle forskellige arrangementer, efter at F havde boet hos dem. Ved påskefrokosten så han i øvrigt nogle mærker på F.

Afhørt af forsvareren forklarede vidnet, at han ikke kender C.

I har som vidne forklaret, at hun er kusine til F. Omkring påsketid fortalte F, at hun havde fået tæsk af tiltalte og blandt andet havde haft nogle skader på ribbenene. F fortalte det til hele selskabet, som bestod af familien. I nærheden af sin yngste søns 3-års fødselsdag den 18. april 2016 havde hun inviteret familien og herunder F til at fejre fødselsdagen. Tiltalte var ikke inviteret, fordi hun gik ud fra, at forholdet var afbrudt, efter at hun havde hørt om volden, men F spurgte, om han måtte komme med, og det fik han så lov til. Efter at tiltalte og F havde forladt selskabet, talte de øvrige om, at de var meget stille. F virkede trykket, og tiltalte sagde næsten ikke noget, selvom han normalt plejede at underholde hele selskabet. Hun har senere hørt om, at F skulle være blevet voldtaget, men hun kan ikke huske, hvornår hun hørte om det, men det var, før det stod i avisen. Hun har også været til noget familiekomsammen i Landsbyen i ... sidste år, men hun kan ikke huske, hvornår arrangementet blev afholdt, og hun kan ikke huske, om tiltalte deltog, mens hun er sikker på, at F var med.

J har som vidne forklaret, at hun er mor til F. Hun lærte tiltalte at kende omkring juletid 2015. De fejrede jul sammen hos vidnet og hendes mand. Til stede var F, tiltalte og deres naboer. Der var en almindelig god stemning. I foråret fortalte F, at hun havde fået tæv. Vidnet tror, at det var Skærtorsdag. F blev hos dem nogle dage efterfølgende, men vidnet kunne ikke huske hvor lang tid. Det var ikke meningen, at F ville have fortalt dem om volden, men hun brød sammen, da hun kom ind ad døren. Hun fortalte, at han havde tævet hende. Det er rigtigt, at der var en familiemiddag i Vidnet tror, at det var efter påske, men er ikke sikker. Familien deltog, også tiltalte. Til hendes mands fødselsdag den 1. maj fejrede de den uden tiltalte. Det var den nærmeste familie, der var til stede.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstraktens side 176, sagde vidnet, at hvis hun havde sagt sådan til politirapporten, var det rigtigt. Hun kunne dog stadigvæk ikke huske om tiltalte var med til fødselsdagen. Det var rigtigt, at tiltalte normalt forsøgte at styre det hele, når de var sammen. Hun kan ikke huske, at hun har set tiltalte, efter at hun havde hørt om volden i påsken.

På ny foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstraktens side 176, oplyste hun supplerende, at det er rigtigt, at de først hørte om voldtægterne, da de læste om det i aviserne. Hun ringede til F i den forbindelse.

Hun kunne ikke huske, hvornår F ellers overnattede. Når F var hos dem, sms'ede tiltalte konstant til F. Vidnet havde ikke set sms'erne og vidste ikke, hvad han skrev.

K har som vidne forklaret, at hun mødte tiltalte første gang den 6. juni 1996 i Fredericia. De havde kontakt til omkring den 1. august 1996, hvor hun flyttede til Ærø. De havde ikke daglig kontakt på nogen måde og har aldrig haft et forhold. Hun besøgte tiltalte en enkelt gang i Fredericia, og tiltalte besøgte hende to-tre gange i Odense. Hun havde ikke set tiltalte siden, men pludselig for et års tid siden sms'ede han spontant. Han ville vide, hvordan hun havde det, og de skrev lidt sammen om det. Han spurgte også, om de skulle mødes, hvilket hun i første omgang indvilgede i, men efterfølgende fortrød. Hun blev også kontaktet af F. F anmodede om venskab på Facebook, hvilket hun afviste. Derefter sendte F hende en besked over Messenger. Det var den 9. maj. Derefter var der en brevveksling både fra tiltalte og F til hende, og hun bad dem om at stoppe. F havde spurgt, om hun kendte en [tiltaltes navn], og hvilken relation de havde. Hun skrev tilbage, at hun kendte ham fra tidligere. F skrev, at hun havde problemer med tiltalte og var bange og var gået under jorden.

Forevist udskrift af sms-korrespondance mellem vidnet og tiltalte oplyste hun, at det lød rigtigt, og at det var korrespondancen fra den 10. maj. Der var tale om den sidste del af korrespondancen. Inden da havde de vekslet i hvert fald fire-fem andre beskeder. Herefter skete der ikke yderligere. Hun syntes, at det var et mærkeligt sammentræf og kunne ikke forstå sammenhængen. Det kom bag på hende, at tiltalte havde kontaktet hende, og også at F efterfølgende kontaktede hende. Hun ønskede ikke at være en del af deres konflikt og følte, at hun balancerede på en knivsæg. Tiltalte måtte aktivt have været inde og søge hende for at finde hendes nummer, da hun ikke havde mobilnummer, da de kendte hinanden. Efter de første kontakter googledde hun ham og så, "hvor slemt det var". Hun ønskede derfor ikke at blive blandet ind i noget. Hun opfattede ikke F som en jaloux kæreste.

L har som vidne forklaret, at hun er moster til F. Hun kendte tiltalte og havde lært ham at kende ved sin søsters fødselsdag i december 2015. De var sammen til julefrokost hos vidnet og også sammen til nytår. Herefter var de sammen til Fs fødselsdag. F havde fødselsdag den 19. februar, men hun kunne ikke huske, hvornår fødselsdagen var blevet holdt. Den var blevet holdt privat hos F. Efterfølgende var hun sammen med F i påsken hos vidnets søster. Hun kunne ikke huske, om tiltalte havde været med. Da hendes søsters mand havde fødselsdag den 1. maj, blev der holdt sammenkomst i den anledning. Hun kunne ikke huske, hvornår den blev holdt. Familien var til stede. Tiltalte og F var der også. Der havde også været en middag i Landsbyen i Hun kunne ikke huske, hvornår det var. Der havde tiltalte og F også deltaget sammen med familien. Hun kunne huske, at hendes søster og dennes mand, F og tiltalte, vidnet og hendes mand var til stede. Hun kunne ikke huske, om andre var til stede. Hun kunne godt huske en tur til et loppemarked i Rødby. Det var vidnet, hendes mand, F og tiltalte, der var taget af sted efter fødselsdagen hos svogeren. Der var en trykket stemning mellem F og tiltalte, og hun følte, at der var noget galt. På et tidspunkt var F kommet ud til dem for at låne en transportkasse til en kat, da hun skulle skynde sig at få katten væk. Hun havde hørt om voldtægterne, men kunne ikke huske, hvornår hun havde hørt om dem, eller om hun havde læst om det i avisen. Det kunne også være, at F havde fortalt hende det.

Sagens oplysninger

I erklæring af 12. juli 2016 vedrørende retsgenetiske undersøgelser er angivet følgende konklusion:

"...

b) KT nr. 2; Vatpind(e) med materiale
Ifølge fremsender sikret fra: Øldåse

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring af 11.07.2016, taler for, at det undersøgte dna stammer fra T frem for en tilfældig anden person.

Dna-profilen for materialet blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis det undersøgte dna stammer fra T, end hvis det undersøgte dna stammer fra en tilfældig anden person i den danske befolkning. Beregningen gælder ikke ved sammenligning med nære slægtninge til T."

Personlige forhold

Forud for dommene af 1. april 2003 og 1. februar 2012 blev tiltalte mentalundersøgt, og sagerne blev forelagt for Retslægerådet. Heraf fremgår det, at Retslægerådet i 2003 fandt ikke ganske at kunne afvise, at anvendelsen af tidsubestemt forvaring måtte anses for påkrævet. I en udtalelse fra 2011 fandt Retslægerådet, at tiltalte kunne frembyde en sådan nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at anvendelse af forvaring i stedet for fængsel var påkrævet for at forebygge denne fare.

Der er under denne sag blevet indhentet en undersøgelse af tiltaltes personlige forhold i medfør af retsplejelovens § 808, og Kriminalforsorgen har udarbejdet en personundersøgelse af 2. august 2016. Undersøgelsen er fremsendt uden konklusion, da den blev udfærdiget sideløbende med mentalundersøgelsen.

Tiltalte har været mentalundersøgt i medfør af retsplejelovens § 809. Af retspsykiatrisk erklæring af 31. oktober 2016 fremgår blandt andet følgende:

"...

Psykologisk undersøgelse

...

I forhold til risikoen for fornyet, ligeartet kriminalitet er der - udover førnævnte psykopatiske træk flere alvorlige risikofaktorer til stede. Der er således tale om gentagen, alvorlig seksualkriminalitet, hvor observanden bruger trusler og fysisk vold til at gennemtvinge sin vilje. Han er benægtende eller ekstremt bagatelliserende overfor såvel påsigtede som tidligere pådømte forhold, og har tidligere udvist negativ indstilling til relevant behandling under afsoning, ligesom han har begået alvorlige vilkårsbrud under prøveløsladelse. Han har selv været udsat for seksuelle overgreb som barn og har gennem hele voksenlivet udvist alvorlige problemer i parforhold. Endelig er observanden med stor sandsynlighed seksuelt afvigende med et behov for at dominere kvinder samt afreagere på indre spændingstilstande gennem voldtægt, og der er visse tegn på, at han har grundlæggende holdninger, der legitimerer seksuelle overgreb. Samlet set er der tale om en normalt begavet mand, der er fundet uden tegn på psykose eller anden alvorlig psykopatologi. Han er svært personlighedsmæssigt afvigende med klare narcissistiske og psykopatiske træk, samt muligvis egentlig seksuelt afvigende. Der må ud fra en samlet vurdering peges på en høj risiko for recidiv til ligeartet seksualkriminalitet.

...

Konklusion

Observanden er herefter ikke sindssyg, og han kan ikke antages at have været sindssyg på tidspunkterne for de påsigtede hændelser. Ved i hvert fald én af de påsigtede gerninger var observanden påvirket af alkohol, men der er ikke holdepunkter for at antage, at en abnorm rustilstand skulle have foreligget. Observanden er normalt begavet og lider ikke af epilepsi eller andre organiske hjernelidelser.

Observanden er født i af en ... mor og en ... far. 4 år gammel afleverede moren ham på et børnehjem, hvorfra han blev adopteret af et dansk ægtepar som 7-årig. Observanden er herefter vokset op i flere jyske byer med adoptivforældre og en syv år yngre søster under særdeles utrygge og uforudsigelige forhold præget af fysisk og psykisk vold. Observanden var 10 år gammel anbragt på henholdsvis børnehjem og børne- og ungdomspsykiatrisk afdeling. Observanden har afsluttet 9. klasse med et middelhøjt resultat. Han har siden uddannet sig til automekaniker og klejnsmed og stort set været i beskæftigelse siden, fraset sammenlagt syv års afsoning. Observanden er i et forhold og er far til fem børn fra fem tidligere forhold. Han bor i lejlighed i X-by og har et fungerende netværk.

Observanden må ud fra sagens akter antages at have haft et vist alkoholoverforbrug over årene, men han fremtræder ved undersøgelsen afglidende og benægtende i forhold hertil. Han har på intet tidspunkt været medicinsk behandlet for psykisk lidelse.

Ved aktuelle undersøgelse fremstår observanden med et upåfaldende ydre, men er i hele sin fremtrædelsesform præget af en overfladisk charme, et storladent selvværd, en påfaldende ubekymret attitude i forhold til karakteren af de påsigtede hændelser, flere tilfælde af direkte løgnagtighed samt en udtalt tendens til at bortforklare samt placere ansvaret for sine gerninger hos andre personer (udadprojektion). Han udviser ligegyldighed i forhold til andres helbred og velbefindende, og anamnesen peger på flygtige sociale relationer, men en manglende evne til at fastholde længerevarende forbindelser. Observanden huser ingen sindssygelige symptomer og fremtræder ikke depressiv.

Diagnostisk fremtræder observanden præget af udtalte narcissistiske og dyssoziale personlighedstræk. Han har ingen dybere erkendelse af alvoren af sine handlinger, han føler ingen form for egentlig skyld eller anger og har ikke ladet sig påvirke af tidligere erfaringer inkl. straf. Ved undersøgelsen opnår observanden en høj score hvad angår dyssoziale (psykopatiske) træk, ligesom observanden er præget af ringe affekt- og adfærdskontrol, især over for kvinder. Herudover er observanden med stor sandsynlighed seksuelt afvigende med et behov for at dominere kvinder samt for at afreagere på indre spændingstilstande gennem voldtægt. Disse faktorer i kombination har gentagne gange ført til tilfælde af alvorlig seksualkriminalitet, og observanden må samlet set vurderes i væsentlig risiko for igen at begå ligeartet kriminalitet.

Observanden findes herefter omfattet af straffelovens § 69, men man kan ikke, såfremt han findes skyldig, pege på nogen foranstaltning, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlig end straf.

Der må ud fra observandens personlighedsmæssige egenart antages at bestå en væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, hvorfor anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare."

Sagen har været forelagt Retslægerådet, og rådet har den 20. januar 2017 blandt andet udtalt:

"...

Ved mentalundersøgelsen findes ingen tegn på sindssygdom. Personlighedsmæssigt er T præget af overdreven høj selvfølelse, ansvarsfralæggelse og grænseoverskridende adfærd.

T har ringe evne til selvreflektion og manglende evne for indføling med andre mennesker.

Retslægerådet finder herefter T omfattet af straffelovens § 69. men Retslægerådet kan ikke, såfremt han findes skyldig i det nu påsigtede, pege på mere formålstjenlige foranstaltninger, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., end eventuelt forskyldt straf.

Ved en samlet vurdering af den tidligere pådømte og den nu påsigtede kriminalitet samt Ts personlighedsmæssige egenart finder Retslægerådet, at T frembyder en sådan væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred og frihed, at anvendelse af forvaring, jf. straffelovens § 70, i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge denne fare.

..."

Tiltalte T er tidligere straffet:

- Ved** dom af 19. december 1988 med fængsel i 50 dage for overtrædelse af straffelovens daværende § 244, stk. 3 og stk. 4. Ved Vestre Landsrets dom af 20. juni 1989 blev dommen stadfæstet,
- ved** dom af 6. oktober 1989 med fængsel i 60 dage for overtrædelse af straffelovens § 266. Dommen blev stadfæstet ved Vestre Landsrets dom af 7. februar 1990, dog således at tiltalte tillige blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 261, stk. 1,
- ved** dom af 16. september 1993 med hæfte i 14 dage for overtrædelse af straffelovens § 266,
- ved** betinget dom af 18. marts 1997 uden straffastsættelse for overtrædelse af straffelovens § 244,
- ved** dom af 31. oktober 1997 med fængsel i 10 måneder for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1. Straffen fastsat som en fællesstraf med den betingede dom af 18. marts 1997. Dommen blev stadfæstet ved Vestre Landsrets dom af 3. december 1997,
- ved** dom af 15. december 1998 med fængsel i 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1,
- ved** dom af 8. marts 2000 med hæfte i 14 dage for overtrædelse af straffelovens § 266. Dommen blev stadfæstet ved Vestre Landsrets

dom af 8. maj 2000,

- ved** dom af 27. marts 2001 med fængsel i 2 år for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, § 266, § 224, jf. § 216, stk. 1, § 216, stk. 1, og § 123. Straffen omfattede tillige en reststraf på 136 dage. Dommen blev stadfæstet af Vestre Landsret ved dom af 26. juni 2001,
- ved** dom af 1. april 2003 med fængsel i 1 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 216, jf. § 21, § 264, stk. 1, nr. 1, og § 266. Dommen blev stadfæstet ved Vestre Landsrets dom af 25. juni 2003. Ved Højesterets dom af 13. januar 2004 blev straffen forhøjet til fængsel i 2 år og 6 måneder,
- ved** dom af 17. marts 2011, som stadfæstet ved Vestre Landsrets dom af 25. oktober 2011, med fængsel i 60 dage for blandt andet overtrædelse af straffelovens § 266 og
- ved** dom af 1. februar 2012 med fængsel i 2 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, § 265, § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 261, stk. 1, og § 266, jf. § 89. Løsladt den 15. august 2013. Prøvetid indtil den 15. august 2015. Reststraf 89 dage.

Tiltalte er tidligere den 18. november 1992 og ved breve af henholdsvis 15. januar 2010 og 4. september 2015 fra Sydøstjyllands Politi meddelt tilhold mod at kontakte eller følge efter tidligere kærester.

Ved brev af 7. marts 2017 meddelte Sydsjælland og Lolland-Falsters Politi tiltalte tilhold mod at kontakte eller følge efter F.

Tiltalte T har under sagen været frihedsberøvet fra den 21. juni 2016.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

Samtlige dommere og nævninger skal udtale:

Forhold 1

Vidnet F har forklaret i overensstemmelse med beskrivelsen af de faktiske forhold i anklageskriftet, idet hun dog ikke kunne huske, hvordan hun kom ned at ligge på gulvet. På dette punkt er der på den baggrund ikke grundlag for at tilsidesætte tiltaltes forklaring om, at han med begge hænder tog fat om Fs skuldre og lagde hende ned på gulvet.

Fs forklaring støttes af de fotografier, som hun optog kort efter det passerede, samt af politiets besigtigelse af F ved deres ankomst til stedet, hvor der blev beskrevet et blå øje, ligesom det af pa. B er blevet forklaret, at F havde ondt ved ribbenene, og at der var skader på døren ind til badeværelset.

Fs forklaring støttes endvidere af vidnet As forklaring, herunder om at han så tiltalte sparke F flere gange på kroppen, mens hun lå ned.

Endelig støttes Fs forklaring af vidnet Cs forklaring om, at F havde blå mærker i ansigtet og mærker på halsen, og af at der på tiltaltes telefon blev fundet en mms-kladde vedrørende F, hvor der stod, "så fik hun en i siden".

På den baggrund findes det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Forhold 2 og 3

Tiltalte har omkring forhold 2 og 3 på flere centrale punkter forklaret utroværdigt. Han har blandt andet forklaret, at han ikke havde lyst til sex med F, hvilket ikke stemmer overens med de tekstbeskeder, som han sendte til F i april 2016. Tiltalte har endvidere bestridt, at han har haft seksuelt samkvem med F efter julen 2015, hvilket ikke passer med, at det af tekstbeskederne fra F til tiltalte fremgår, at "du fik jo sex i fredags", hvorved der henvises til episoden den 15. april 2016, hvilket tiltalte ikke fragår i kommunikationen med F. På den baggrund findes tiltaltes forklaring ikke at kunne tillægges afgørende betydning ved pådømmelsen.

Vidnet F har på en sikker, konsistent og overbevisende måde forklaret om det passerede, og det findes herefter ubetænkeligt at lægge hendes forklaring til grund og dermed tilsidesætte tiltaltes forklaring.

Vidnet Fs ageren i de enkelte situationer samt det efterfølgende forløb findes at burde ses i lyset af, at F havde været udsat for vold af tiltalte den 16. marts 2016, og at hun på den baggrund frygtede tiltalte, hvilken frygt blev yderligere underbygget af, at tiltalte F bekendt tidligere var dømt flere gange for voldtægt. Det skal endvidere ses i lyset af, at F har forklaret, at hun ønskede at slippe af med tiltalte, uden at hun derved led yderligere overlast.

Den omstændighed, at F sammen med tiltalte deltog i forskellige familiemæssige sammenkomster efter voldtægterne, og at hun lod ham blive boende i en periode, findes på den baggrund ikke at kunne svække troværdigheden af Fs forklaring.

Forhold 2

Vidnet F har forklaret, at hun og tiltalte den pågældende dag var på hendes bopæl. Der var en dårlig stemning imellem dem, og tiltalte var blevet sur, fordi hun havde lagt sig til at sove. På et tidspunkt sagde tiltalte henvendt til F: "Jeg tror, at jeg vil leve op til mit prædikat som voldtægtsforbryder".

F har endvidere forklaret, at hun på et tidspunkt gik i seng for at sove. Tiltalte kom nøgen ind i soveværelset og spurgte, om de kunne have sex. Hertil sagde hun nej. Tiltalte begyndte herefter at onanere, og han ville fortsat have sex. Han spurgte også, om hun ville være med, hvilket hun igen sagde nej til. På et tidspunkt fik hun en syngende lussing, hvorefter tiltalte sagde, "nu skal jeg have sex". Hun sagde flere gange nej, og at han skulle lade hende være. Hun lå på ryggen, da tiltalte kravlede oven på hende. Hun kunne ikke gøre modstand. Han trængte ind i hende. Hun var bange for at få flere bank. Hun prøvede at skubbe ham væk, så

meget hun kunne for ømheden efter volden. Tiltalte fik udløsning i hende. Hun tudede imens, det stod på, og hun sagde, "lad være, stop det".

Fs forklaring støttes af, at hun fortalte om voldtægten dagen efter til C og E, der har forklaret, at F var helt ude af den og græd hele tiden, samt at hun var svær at få kontakt med.

Under disse omstændigheder findes det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet, idet han findes at have tiltvunget sig samleje ved vold og den i situationen liggende trussel om yderligere vold, hvilket må have stået tiltalte klart.

Forhold 3

F har forklaret, at hun og tiltalte ikke havde frivilligt seksuelt samkvem med hinanden, siden volden den 16. marts 2016 fandt sted, og at tiltalte i en periode efter voldtægten den 2. april 2016 på hendes foranledning sov for sig selv på 1. sal, indtil han uden hendes samtykke igen begyndte at sove i samme soveværelse som hende. F har endvidere forklaret, at hun i perioder efter voldtægten den 2. april 2016 overnattede uden for bopælen for på den måde at undgå tiltalte, som hun nu ønskede ud af huset.

Det fremgår af sms-beskeder mellem F og tiltalte, at denne op til episoden den 15. april 2016 forsøgte at få F til at indvillige i at have sex med ham, hvilket hun afviste.

F har forklaret, at tiltalte i ugerne forinden havde sendt mindst 50 beskeder om, at han ville have sex, hvilket hun konstant havde afvist.

Den 15. april 2016 var hun den første, der gik i seng. Tiltalte kom ind, og han begyndte at onanere, ligesom han sagde, han ville have sex. Hun blev rigtig bange for ham, da han var fuld. Hun sagde, at hun ikke havde lyst, og at han skulle lade hende være og ikke røre hende. Hun var både rasende og bange og forsøgte også at skubbe ham væk, så godt hun kunne, men hun var stadigvæk mærket af den tidligere vold. Tiltalte gennemførte samlejet mod hendes vilje, til han fik udløsning.

Vidnets forklaring om, at hun prøvede at skubbe tiltalte væk under det passerede, støttes af vidnets dagbogsnotater, hvoraf det fremgår, at hun "prøver at skubbe ham væk". Endvidere støttes vidnets forklaring af, at vidnet C har forklaret, at F kort efter det passerede fortalte om to voldtægter, og af vidnet Es forklaring om, at F omkring medio eller ultimo april fortalte om, at hun igen var blevet voldtaget af tiltalte.

Under disse omstændigheder, og når henses til den forholdsvis nære tidsmæssige sammenhæng mellem tiltaltes tidligere forøvede vold og voldtægt, findes det bevist, at tiltalte tiltvang sig samleje med F ved den i situationen liggende trussel om vold, hvilket må have stået tiltalte klart, og tiltalte findes derfor skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Forhold 4

F har forklaret, at hun den pågældende dag var kørt fra bopælen, fordi tiltalte havde skrevet en sms-besked til hende om, at han ville komme og hoppe på hende og hendes bil, samt at han var på vej. F kørte ca. 200 meter væk fra bopælen, hvor hun observerede mod denne.

F har endvidere forklaret, at hun senere så tiltalte gå ind i hendes indkørsel. Hun modtog senere samme aften en sms-besked fra tiltalte, hvor der stod, at hun ikke var hjemme, og at hendes kat var død. Da hun lidt efter kom hjem, kunne hun ikke finde katten, og hun konstaterede dagen efter, at der havde været indbrud, hvor der var sket indstigning gennem en knust rude til terrassen. Der var stjålet en cromecaster fra fjernsynet, som havde været der tidligere.

Det fremgår af politiets gerningsstedsundersøgelse, at der på 1. salen var tegn på, at gerningsmanden havde jagtet katten, hvor der mange steder var hår fra katten, ligesom der var blodstænk på væggen og loftet. F har forklaret, at katten kom tilbage efter en uge, hvor hun kunne se, den havde en bule i hovedet.

Der blev i indkørslen til Fs bolig sikret en øldåse. F har forklaret, at øldåsen ikke var der tidligere på dagen, da hun ordnede have, og at det var samme slags øldåse, som ifølge F altid var hos G, hvorfra tiltalte kom den pågældende aften.

Når dette sammenholdes med, at der ifølge erklæring af 12. juli 2016 vedrørende retsgenetiske undersøgelser på øldåsen blev fundet et biologisk spor, som taler for, at det stammer fra tiltalte, hvilket blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynligt, end hvis det undersøgte dna stammede fra en tilfældig anden person, findes det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med den principale tiltale.

Forhold 5

Straffelovens § 266 omfatter ikke enhver trussel om udøvelse af vold, og trusler om simpel vold er som udgangspunkt ikke omfattet af bestemmelsen. Om en trussel om voldsudøvelse er strafbar efter § 266, må afgøres ud fra en samlet vurdering af truslens ordlyd sammenholdt med de omstændigheder, hvorunder truslen er fremsat.

Tiltalte har forklaret, at det godt kan passe, at han sendte de omhandlede beskeder til F.

Efter en samlet vurdering af truslernes indhold, deres omfang og omstændighederne ved fremsættelsen af disse, der skete i umiddelbar forlængelse af, at tiltalte havde forøvet indbrud hos F sammenholdt med karakteren og omfanget af den vold, som tiltalte tidligere havde forøvet mod F, findes det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen, idet truslerne har haft en sådan karakter, at de må anses for omfattet af straffelovens § 266, da de har været egnet til at fremkalde den i straffelovens § 266 nævnte alvorlige frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd.

Det findes ikke dokumenteret, at der imellem tiltalte og F har været en sådan omgangsform, at tiltalte af denne grund ikke er strafansvarlig.

Forhold 6 - 7

Forholdene blev forøvet kort tid efter, at tiltalte omkring den 1. maj 2016 var fraflyttet Fs adresse. F har forklaret, at hun herefter blev forfulgt/chikaneret af tiltalte. Forhold 6 og 7 fandt sted fire dage efter, at tiltalte i forhold 4 begik indbrud hos F, og der blev, på tilsvarende måde som i forhold 9, ødelagt havekrukker. Af videoovervågningen i forhold 8-9 fremgår det ifølge Fs forklaring blandt andet, at tiltalte tog i vinduet ind til gæsteværelset, hvilket er samme vindue, som der i forhold 6 skete indstigning gennem.

I forbindelse med forhold 7 blev der bortfjernet to haveborde, som tiltalte havde lavet. Det fjernsyn, som der skete hærværk på, var det, som tiltalte skulle have haft.

Når henses til den tidsmæssige sammenhæng i kriminaliteten og den anvendte fremgangsmåde findes det under disse omstændigheder ubetænkeligt at tilsidesætte tiltaltes forklaring og anse det for bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Det bemærkes, at forhold 7 med rette findes henført til straffelovens § 291, stk. 2, da hærværket efter en konkret vurdering findes at være af mere systematisk karakter, idet tiltalte må anses at have brugt dette som et væsentligt virkemiddel i sin længerevarende chikane af F.

Forhold 8 - 9

Tiltalte har til gennemlæst og underskrevet politirapport erkendt sig skyldig i forhold 8. I grundlovsforhøret erkendte tiltalte sig ligeledes skyldig, og han forklarede i detaljer om, hvordan han skaffede sig adgang til Fs have. Tiltaltes forklaring under hovedforhandlingen, hvor han fragik disse forklaringer, tilsidesættes på den baggrund.

F har forklaret, at hun ved gennemsyn af videoovervågningen kunne se, at tiltalte gik rundt i haven, og at han også så ind gennem vinduerne, ligesom han tog i vinduet ind til gæsteværelset. Tiltalte har bekræftet, at det er ham, der er afbilledet på stillbilledet fra videoovervågningen.

F har forklaret, at hun fandt kameraet i en have tæt ved, og at det var ødelagt. Desuden har hun forklaret, at der tillige var ødelagt nogle blomsterkrukker ved samme lejlighed.

Under henvisning hertil findes det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Det forhold, at videooptagelsens datering er angivet som den 3. juni 2015 kan ikke føre til et andet bevisresultat, da F har forklaret, at hun først indkøbte videokameraet, efter tiltalte var fraflyttet hendes bopæl, hvilket vidnet C har bekræftet.

Det bemærkes, at forhold 9 med rette findes henført til straffelovens § 291, stk. 2, da hærværket efter en konkret vurdering findes at være af mere systematisk karakter, idet tiltalte må anses at have brugt dette som et væsentligt virkemiddel i sin længerevarende chikane af F.

Forhold 10

F har forklaret, at hun den 12. juni 2016 modtog truslen om, "det bliver din død" fra telefonnummer ... hvilket nummer hun ikke kendte.

F modtog fra ovennævnte telefon en længere række sms-beskeder, der forudsatte et indgående kendskab til relationen mellem F og tiltalte.

Tiltalte har i grundlovsforhøret forklaret, at telefonnummer er hans telefon, og han har under hovedforhandlingen bekræftet, at det tidligere har været hans telefon, men at han fra januar 2016 ikke havde den længere.

Vidnet D har forklaret, at det godt kan passe, at han en måneds tid forinden, han den 20. juni 2016 blev afhørt til politirapport, blev kontaktet af tiltalte på telefonnummer Tiltaltes forklaring om, at han ikke havde telefonen længere fra januar 2016 tilsidesættes på den baggrund.

Henset til det forudgående forløb mellem F og tiltalte, hvorunder denne tidligere havde fremsat trusler mod F, findes det under disse omstændigheder bevist, at det var tiltalte, der sendte truslen til F.

Efter indholdet af truslen findes tiltalte herefter skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Derfor bestemmes:

Tiltalte T findes skyldig i voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, vold efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, husfredskrænkelser efter straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, trusler på livet efter straffelovens § 266, tyveri efter straffelovens § 276, jf. § 285, stk. 1, og hærværk efter straffelovens § 291, stk. 2.

Sanktionsspørgsmålet

Samtlige dommere og nævninger skal udtale:

Efter retspsykiatrisk erklæring af 31. oktober 2016 og Retslægerådets udtalelse af 20. januar 2017 findes tiltalte ved de strafbare handlingers foretagelse at have været i en tilstand, der er omfattet af straffelovens § 69. Efter samme findes der ikke grundlag for, som mere formålstjenlig sanktion end straf, at træffe bestemmelse om foranstaltninger som nævnt i straffelovens § 68, 2. pkt.

Af den retspsykiatriske erklæring af 31. oktober 2016 fremgår det blandt andet, at tiltalte er præget af ringe affekt- og adfærdskontrol, især over for kvinder, og at han med stor sandsynlighed er seksuelt afvigende med et behov for at dominere kvinder samt for at afreagere på indre spændingstilstande gennem voldtægt.

Det fremgår af Retslægerådets udtalelse af 20. januar 2017 blandt andet, at tiltalte personlighedsmæssigt er præget af overdreven høj selvfølelse, ansvarsfralæggelse og grænseoverskridende adfærd, samt at han har ringe evne til selvreflektion og manglende evne for indføling med andre mennesker.

Tiltalte er tidligere flere gange dømt for blandt andet voldtægt og voldtægtsforsøg mod kvinder.

Retslægerådet har på baggrund af den tidligere pådømte og den nu påsigtede kriminalitet samt tiltaltes personlighedsmæssige egenart vurderet, at tiltalte frembyder en sådan væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at anvendelse af forvaring i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge denne fare, jf. straffelovens § 70.

På den baggrund, og efter karakteren og omfanget af de seksualforbrydelser tiltalte nu er fundet skyldig i samt efter oplysningerne om tiltaltes personlighedsmæssige egenart, således som denne er beskrevet i den retspsykiatriske erklæring og Retslægerådets udtalelse, og da tiltalte tidligere er dømt flere gange for blandt andet voldtægt og voldtægtsforsøg, findes

tiltalte at frembyder en væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og anvendelsen af forvaring i stedet for fængselsstraf findes påkrævet for at forebygge denne fare, jf. straffelovens § 70, stk. 2.

Efter en samlet bedømmelse af forhold 1, 5 og 10 sammenholdt med karakteren af og tidspunkterne for tiltaltes tidligere kriminalitet findes der - uanset de lægelige oplysninger om tiltaltes personlighed - ikke tilstrækkeligt grundlag for at antage, at tiltalte frembyder en sådan nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at betingelserne for forvaring efter straffelovens § 70, stk. 1, tillige er opfyldt.

Erstatning

Efter de juridiske dommers bestemmelse forholdes der således med de fremsatte erstatningskrav:

De oplysninger, der foreligger til støtte for kravene om dækning af kørselsudgifter, findes at være ufuldstændige, og de tages på den baggrund ikke under påkendelse, jf. retsplejelovens § 992, stk. 1, og kravene henskydes derfor til afgørelse ved civilt søgsmål eller ved Erstatningsnævnet.

Fs erstatningskrav for så vidt angår ødelagt overvågningskamera tages til følge med et beløb som påstået, da F ved sin vidneforklaring sammenholdt med den fremlagte oplysning om kameraets anskaffelsessværdi findes at have dokumenteret sit tab.

Kravet om godtgørelse for tort tages til følge med 80.000 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 2.

Der er herved lagt vægt på, at tiltalte er blevet fundet skyldig i to gange overfor F at have forøvet voldtægt samt på omstændighederne ved og optakten til voldtægterne.

Kravet forrentes fra den 8. juni 2017.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T dømmes til forvaring.

Tiltalte T skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 80.598 kr. til F, c/o bistandsadvokat Ellen Bredal Nielsen, Søndergade 22, 1., X-by, med tillæg af procesrente fra den 8. juni 2017.